ΗΘΗ και ΕΘΙΜΑ
ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ και ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ
7 Μηνύματα σε φυλλάδια

1. **ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ - ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ**
   Η μεγάλη παραποίηση της «αλήθειας»
2. **ΤΟ ΔΕΝΤΡΟ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ**
   Είναι «Χριστιανικό» έθιμο;
   Τι αναφέρει γι' αυτό η Βίβλος;
3. **ΚΑΛΙΚΑΝΤΖΑΡΟΙ**
   Οι ανεπιθύμητοι επισκέπτες των Χριστουγέννων
4. **Ο «ΑΪ - ΒΑΣΙΛΗΣ» ΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ ΜΑΣ**
   Πραγματικότητα, Μύθος ή Απάτη;
5. **ΤΟ ΕΘΙΜΟ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑΣ**
   Είναι «Χριστιανικό» έθιμο;
   Ή είναι αναβίωση αρχαίας δοξασίας;
6. **ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ και ΧΑΡΤΟΠΑΙΞΙΑ**
   Ψυχαγωγία ή Απόκρυφη τέχνη;
7. **ΙΩΣΗΦ και ΜΑΡΙΑΜ**
   Μια όμορφη ιστορία δύο νέων

- **ΜΗΝΥΜΑΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ σε CD/VCD**

(1) «Παρηγορείτε, παρηγορείτε το λαό μου»	CD 015
(2) «Το άστρο των Χριστουγέννων»	CD 102
(3) «Προφητείες για τη γέννηση του Ιησού»	CD 113
(4) «Το μυστήριον της ευσεβείας»	CD 129
(5) «Είθε να έσχιζες τους ουρανούς....»	CD 139
(6) «Το σπέρμα της γυναίκας»	CD 145

Για επικοινωνία - πληροφορίες:
- ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ -
Τηλ. 210 - 28 21 537 # Κινητό: 694 - 49 21 318
FACEBOOK: Groups/Filadelfos
E-MAIL: filadelfos02@hotmail.com

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

Μηνύματα
ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ - ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ
ἠθη και ἐθιμα

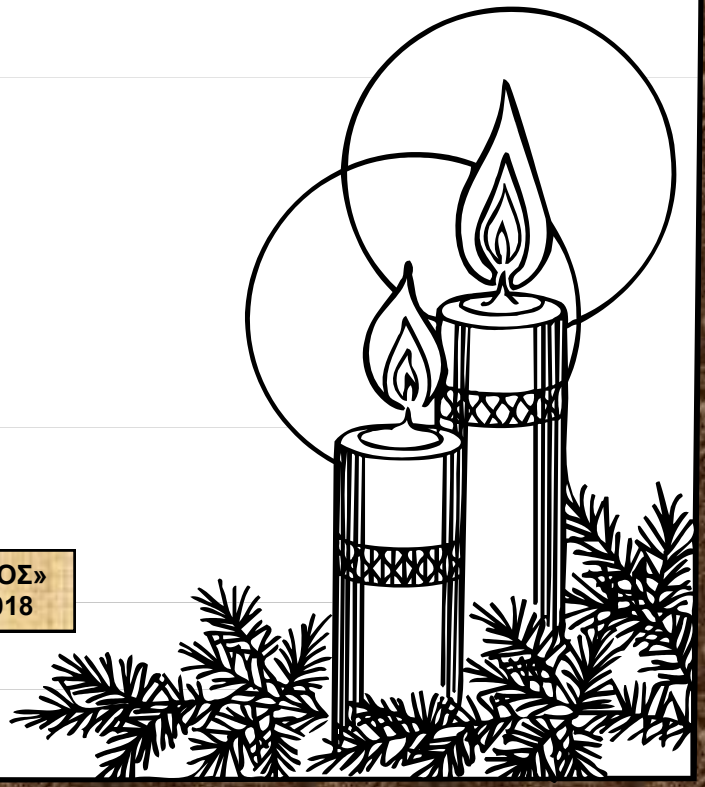

«ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ»
ΑΘΗΝΑ - 2018

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ - ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ

η παραποίηση της αλήθειας

◆ Οι μήνες Δεκέμβριος και Ιανουάριος στη σκέψη των ανθρώπων είναι συνήθως ταυτισμένοι με τις γιορτές των Χριστουγέννων, της Πρωτοχρονιάς και των Θεοφανείων. Για τους περισσότερους οι γιορτές αυτές σημαίνουν: Δέντρο στολισμένο, βιτρίνες καταστημάτων με φόντο χριστουγεννιάτικο και με φανταχτερά χρώματα, δρόμοι φωταγωγημένοι, ευχές δώρα, γιορταστικό τραπέζι από το οποίο δεν θα λείπουν η γαλοπούλα και τα γλυκά και φυσικά μια ευκαιρία για συνάντηση συγγενών και φίλων. Τους είναι «παράλογο» και «παράξενο», τέτοιες ημέρες που είναι, να μη στολίσουν το χριστουγεννιάτικο δέντρο. Είναι κάτι το πολύ συνηθισμένο να ακούμε: **«Μα, αν δεν στολίσω δέντρο και δεν φτιάξω κουραμπιέδες και μελομακάρονα, πως θα γιορτάσω και πως θα καταλάβω ότι έχουμε Χριστούγεννα;»**

Τι μεγάλη απάτη και πλάνη του ανθρώπου!!! Ένα συγκλονιστικό γεγονός, μέσα στην ανθρώπινη ιστορία, που είναι η γέννηση του σωτήρα μας Ιησού, ο άνθρωπος το μετέτρεψε σε γιορτή σαρκικής απόλαυσης. Ξέχασε, **γιατί** ο Ιησούς ήρθε στον κόσμος, **ποιος** ήταν ο σκοπός του και **τι** πρόσφερε στον άνθρωπο. Ο Ιησούς «ήρθε να σώσει το απολωλός», γι' αυτό ευεργετούσε και θεράπευε καθένα που ερχόταν σ' Αυτόν, αλλά ο άνθρωπος για ανταπόδοση Τον σταύρωσε.

Θα ήθελα να κάνουμε μια σύντομη **ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ** για το πώς επικράτησε ο εορτασμός των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς και για το πώς σήμερα (μέσα από τους αιώνες) παραποιήθηκε τελείως το νόημά τους. Στην περίοδο της **Παλαιάς Διαθήκης**, όπως διαβάζουμε στο κεφάλαιο ΚΓ΄(23) του Λευιτικού, ο ίδιος ο Θεός είχε θεσπίσει ***ΕΠΤΑ ΕΤΗΣΙΕΣ*** εορτές και ***ΜΙΑ ΕΒΔΟΜΙΑΔΙΑΙΑ*** εορτή που ήταν το «Σάββατο», οι οποίες κατά σειρά ήσαν: ***Πάσχα, Αζύμων, Δράγματος εκ των απαρχών του θερισμού, Πεντηκοστής, Σαλπίγγων, Εξιλασμού και Σκηνοπηγίας*** (για περισσότερες λεπτομέρειες υπάρχει σχετική μελέτη για τους ενδιαφερομένους). Κατά τη διάρκεια των εορτών αυτών οι Ισραηλίτες δεν έκαναν καμιά απολύτως εργασία και είχαν λατρεία και κοινωνία με το Θεό. Οι ημέρες αυτές ήσαν γι' αυτούς «άγιες» (ξεχωριστές). Αργότερα όμως έπεσαν στον τυπικισμό, γεγονός που επέφερε την οργή του Θεού: ***«Τις νεομηνίες σας και τις διατεταγμένες ΕΟΡΤΕΣ σας, μισεί η ψυχή μου, είναι φορτίο σε Μένα, βαρέθηκα να υποφέρω»*** (βλ. Ησαΐας

Α:14). Στην περίοδο της **Καινής Διαθήκης** (περίοδος μετά Χριστόν), η πρώτη αποστολική εκκλησία, αλλά και η μεταποστολική εκκλησία, δεν τηρούσε καμιά εορτή. Ο απόστολος γράφει: ***«Ας μη σας κρίνει, λοιπόν, κανένας για φαγητό, ή για ποτό, ή για λόγο ΕΟΡΤΗΣ, ή νεομηνίας, ή ΣΑΒΒΑΤΩΝ, τα οποία είναι σκιά των μελλοντικών πραγμάτων»*** (Κολοσσαείς Β:16-17).

◆ Η εορτή των Χριστουγέννων στις **25 Δεκεμβρίου** εγκαινιάστηκε για πρώτη φορά στη Ρώμη κατά το έτος **354 μ.Χ**. και από εκεί μεταφέρθηκε στην Ανατολή, πιθανολογείται από τον Γρηγόριο τον Ναζιανζηνό, περίπου το **378 - 381 μ.Χ.,** χωρίς αυτό να είναι ιστορικά επιβεβαιωμένο. Πριν εορταζόταν στις **6 Ιανουαρίου,** μαζί με τη βάπτιση του Ιησού (Θεοφάνεια). Αργότερα, περίπου τον **4^{ο} μ.Χ. αιώνα** μεταφέρθηκε στις 25 Δεκεμβρίου. Σημαντικές πληροφορίες για την εορτή των Χριστουγέννων μας αναφέρει ο εκκλησιαστικός Πατέρας **Κλήμης ο Αλεξανδρεύς** (το 210 μ.χ.), καθώς και ο **Ιωάννης Χρυσόστομος** (345 - 407 μ.Χ.), ο οποίος σε ομιλία του για τη γέννηση του Ιησού Χριστού, αναφέρει ότι είχε αρχίσει στην Αντιόχεια να εορτάζονται τα Χριστούγεννα στις 25 Δεκεμβρίου.

Αιτία της αλλαγής ήταν ότι οι Ρωμαίοι από τις **17 - 25 Δεκεμβρίου** εόρταζαν τα **«Σατουρνάλια»,** προς τιμή του θεού ΚΡΟΝΟΥ (στα Λατινικά ο Κρόνος είναι "Saturnus") και της θεάς ΔΗΜΗΤΡΑΣ, γι' αυτό έκαναν θυσίες χοίρων για την ευφορία της γης, ένα έθιμο το οποίο αργότερα το πήρα και οι «Χριστιανοί». Επίσης, όλοι οι ειδωλολατρικοί λαοί της εποχής εκείνης εόρταζαν στις **25 Δεκεμβρίου** τον Φρυγικό θέο ΑΤΤΗ και τον Περσικό θεό ΜΙΘΡΑ, που είναι ο **θεός-Ήλιος**, γιορτή την οποία πήραν αργότερα οι Ρωμαίοι και την ημέρα αυτή την αποκαλούσαν **«DIES NATALIS INVICTI SOLIS»,** που σημαίνει **«Γενέθλια ημέρα του αήττητου Ήλιου».** Τα γενέθλια του θεού-Ήλιου μετατράπηκαν σε γενέθλια του Υιού του Θεού και κατά την περίοδο εκείνη οι Ρωμαίοι έκαναν και τα λεγόμενα **«sterna»,** δηλαδή τα **«δώρα»,** τα οποία συνεχίστηκαν και στη μεταχριστιανική περίοδο, γι' αυτό σήμερα υπάρχει το έθιμο της προσφορά των δώρων.

Οι εορτές των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς, όπως έχουν καθιερωθεί και εορτάζονται σήμερα, είναι η συνέχιση της εορτής του αρχαίου θεού-Ήλιου. Αξίζει να αναφερθεί και μια σημαντική λεπτομέρεια για το θέμα αυτό, που στους περισσότερους είναι πολύ γνωστή και είναι η εξής: Οι ειδωλολάτρες αποκαλούσαν την **Πρώτη Ημέρα** της εβδομάδας (τη σημερινή Κυριακή) Ημέρα του θεού-Ήλιου και στα Λατινικά την ονόμαζαν **«DIE DOMINIKA»,** που κατά γράμμα σημαίνει **«ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ»,** ορολογία την οποία αργότερα χρησιμοποίη-

σαν και οι εκκλησιαστικοί Πατέρες για λόγους σκοπιμότητας, δηλαδή για να προσελκύσουν στη χριστιανική πίστη τους ειδωλολάτρες. Η ονομασία αυτή έχει επικρατήσει μέχρι και σήμερα σε διάφορες γλώσσες του κόσμου. Για παράδειγμα στην Αγγλική γλώσσα η Πρώτη Ημέρα της εβδομάδας (σήμερα επειδή είναι μη εργάσιμη τη «θεωρούμε» ως τελευταία της εβδομάδας) ονομάζεται «**SUN-DAY**» (=Ημέρα του Ήλιου), ή στη Γερμανική «**SONG-TAG**» (Sonne=Ηλιος και Tag=Ημέρα). Επίσης το Σάββατο (7^{ην} ημέρα της εβδομάδας) στην Αγγλική ονομάζεται «**SATUR-DAY**» (=Ημέρα του Σατούρνου, δηλαδή του Κρόνου). Ο Ιουστίνος ο μάρτυς (114 - 165 μ.Χ.) γράφει στη 2^{η} απολογία του για τον Ιησού ότι **«…σταυρώθηκε, πριν το Σάββατο, ΠΟΥ ΗΤΑΝ Η ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ <u>ΚΡΟΝΟΥ</u> και την επόμενη ημέρα, ΠΟΥ ΗΤΑΝ Η ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ (θεού) <u>ΗΛΙΟΥ</u>, και η οποία μετονομάσθηκε σε ΚΥΡΙΑΚΗ, αναστήθηκε και εμφανίστηκε στους μαθητές του…».** Εδώ ο Ιουστίνος χρησιμοποιεί καθαρά ειδωλολατρικούς όρους, όπως συνηθιζόταν την εποχή εκείνη.

Έθιμα που έχουν ειδωλολατρική προέλευση και που με την πάροδο των αιώνων υιοθετήθηκαν από το χριστιανισμό, είναι πάρα πολλά, όπως το ***χριστουγεννιάτικο δέντρο***, που στην κορυφή του συνήθως είναι η μασονική-σατανική πεντάλφα (τίποτα δεν είναι τυχαίο), η ***προσφορά δώρων*** (τα λεγόμενα «στρένα»), ***τα χριστόψωμα, τα χριστοκούλουρα, οι βασιλόπιτες, τα κάλαντα, ο κλήδονας*** (τρόπος μαντείας), ***οι καλικάντζαροι*** (ειδικά δαιμόνια από τον Άδη, που εμφανίζονται από τις 25 Δεκεμβρίου μέχρι τις 6 Ιανουαρίου), ***οι Αϊ-Βασίληδες*** (δεν έχουν καμιά σχέση με τον πραγματικό άγιο Βασίλειο, που σε άλλα μέρη του κόσμου είναι ο «Σάντα Κλάους», δηλαδή ο άγιος Νικόλαος), ***η χαρτοπαιξία την Πρωτοχρονιά*** (όλοι γνωρίζουμε ότι οι μάγισσες, τα μέντιουμ, οι χαρτορίχτρες και γενικά όλοι οι αποκρυφιστές «ρίχνουν» τα χαρτιά και αυτό, γιατί ο Διάβολος εργάζεται μέσα από αυτά, είναι όργανα δικά του), ***το ποδαρικό, η τύχη,*** κλπ.

◆ Οι άνθρωποι διαστρέβλωσαν την πραγματική σημασία των Χριστουγέννων, με αποτέλεσμα να ακολουθούν ανθρώπινες και δοξασίες που είναι τελείως έξω από τη γνήσια διδασκαλία του Λόγου του Θεού. Ο ίδιος ο Ιησούς είπε ότι ***«Αυτός ο λαός με πλησιάζει με το στόμα τους και με τιμά με τα χείλη, η καρδιά τους όμως, απέχει μακριά από μένα, μάταια με σέβονται διδάσκοντας ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΕΣ και ΕΝΤΑΛΜΑΤΑ ΑΝΘΡΩΠΩΝ…»*** (Ματθαίος ΙΕ:8-9), γι' αυτό μας λέγει, τι πρέπει να κάνουμε, λέγοντας ***«Μετανοείτε και πιστεύετε στο ευαγγέλιο»*** (Λουκάς Α:15). **«Ευαγγέλιο»** σημαίνει **«καλή αγγελία»** ("ευ" και "αγγέλω"), δηλαδή «καλά νέα», τα οποία είναι ότι ***«τόσο ο Θεός αγάπησε τον κόσμο, ώστε έδωσε τον Υιό του, για να μη χαθεί καθένας που πιστεύει σ' Αυτόν, αλλά να έχει ζωή αιώνια»*** (Ιωάννης Γ:16). Αυτά τα χαρμόσυνα νέα είπε άγγελος Κυρίου στους βοσκούς που διανυκτέρευαν στα χωράφια τους, όταν γεννήθηκε ο Ιησούς. Ο ευαγγελιστής Λουκάς (κεφ.Β:10-14), αναφερόμενος στο γεγονός αυτό, γράφει:

> **«Μη φοβάστε, επειδή, να, σας φέρνω ένα ΧΑΡΜΟΣΥΝΟ ΜΗΝΥΜΑ μεγάλης χαράς, που θα είναι σε ολόκληρο τον λαό, επειδή, *ΣΗΜΕΡΑ ΓΕΝΝΗΘΗΚΕ ΣΕ ΣΑΣ, ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ ΤΟΥ ΔΑΒΙΔ, ΣΩΤΗΡΑΣ, ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΥΡΙΟΣ*. Κι αυτό θα είναι σε σας σημάδι: *Θα βρείτε ένα βρέφος σπαργανωμένο, να κείτεται στη φάτνη…***
>
> **Και ξαφνικά, μαζί με τον άγγελο, φάνηκε ένα πλήθος ουράνιας στρατιάς, που υμνούσαν τον Θεό, και που έλεγαν: *«Δόξα εν υψίστοις Θεώ, και επί γης ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκία….»***

Αυτό είναι το μήνυμα των Χριστουγέννων. Ο Ιησούς Χριστός γεννήθηκε μια φορά στη Βηθλεέμ, αλλά σήμερα δεν είναι ο μικρός Χριστούλης, όπως συνήθως Τον παρουσιάζουν, είναι ο αναστημένος και ο ένδοξος Κύριος, είναι ο «Κύριος των κυρίων» και ο «Βασιλιάς των βασιλιάδων», είναι ο Κύριος του ουρανού και της γης. Ο ίδιος είπε: ***«Σε Μένα δόθηκε ΠΑΣΑ Η ΕΞΟΥΣΙΑ εις τον ουρανό και εις την γη»*** (Ματθαίος ΚΗ:18). Αυτός, ο Κύριος της δόξας, θέλει να γεννηθεί και μέσα στη δική σου καρδιά και αυτό θα γίνει, εάν εσύ, με πίστη Του το ζητήσεις και τότε θα είναι τα αληθινά σου «Χριστούγεννα».

Τώρα -αγαπητέ αναγνώστη- καλείσαι να κάνεις την καλή εκλογή: Ή να εορτάζεις κάθε χρόνο Χριστούγεννα και Πρωτοχρονιά, όπως ο Θεός ευαρεστείται, ή να ακολουθείς το σαρκικό φρόνημα και το σύστημα του κόσμου, που θεωρεί τις εορτές αυτές, σαν μια ακόμα ευκαιρία να «γλεντήσει» και να «ξεσκάσει» και όχι να επιδιώξει να συναντήσει προσωπικά τον Ιησού στη ζωή του και να τον κάνει κύριο της καρδιάς του. Ο απ.Παύλος μας προτρέπει: ***«Μη ΣΥΜΜΟΡΦΩΝΕΣΘΕ με τούτο τον αιώνα, αλλά να ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΝΕΣΤΕ μέσω της ανακαίνισης του νου σας, ώστε να δοκιμάζετε τι είναι το θέλημα του Θεού, το αγαθό και ευάρεστο και τέλειο…»*** (Ρωμαίους ΙΒ:2). Δεν πρέπει να συμμορφωνόμαστε, δηλαδή να ταυτιζόμαστε με το σύστημα του κόσμου, αλλά να μεταμορφωνόμαστε πνευματικά μέσα μας, να αφήνουμε το Θεό να μας γεμίζει με την παρουσία Του, με τη δόξα Του και με το Πνεύμα Του, να γίνουμε τα «εύχρηστα σκεύη» στα δικά Του χέρια.

© COPYRIGHT 12/2002 - ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ
Τηλ. επικοινωνίας ❖ Κινητό: 694 – 49 21 318
E-MAIL: filadelfos02@hotmail.com ❖ YOUTUBE: FiladelfosChannel 1- 2
FACEBOOK: Alkiviadis Tzelepis ή Filadelfos

ΣΧΟΛΙΑΖΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

το ΔΕΝΤΡΟ των ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Είναι "χριστιανικό" έθιμο; Τι λέγει γι' αυτό η Βίβλος;

με τον ΑΛΚΙΒΙΑΔΗ ΤΖΕΛΕΠΗ

❖ **«ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ»** για τους ανθρώπους που δεν έχουν προσωπική γνωριμία και ζωντανή επικοινωνία με τον Ιησού Χριστό σημαίνουν απλά μία γιορταστική ατμόσφαιρα που απαραίτητα περιλαμβάνει: Χριστουγεννιάτικο δέντρο, αμέτρητες φιγούρες του Αϊ Βασίλη, στολίδια με καμπάνες, κεριά και αγγελάκια, δώρα πολλά, βιτρίνες καταστημάτων στολισμένες φανταχτερά, σπίτια στολισμένα και φωταγωγημένα, μουσικές με Χριστουγεννιάτικους ύμνους και τραγούδια, πλατείες με μεγαλόπρεπες απεικονίσεις της φάτνης, πλούσια τραπέζια, άφθονα γλυκά (κουραμπιέδες, μελομακάρονα), γούρια για την πρωτοχρονιά και λίγο χαρτοπαιξία (ε, για το «καλό του χρόνου»), βασιλόψωμο για τύχη και πάρα πολλά άλλα γνωστά ή άγνωστα ήθη και έθιμα. Στις λίγες γραμμές που διαθέτουμε δεν μπορούμε να ασχοληθούμε με όλα τα παραπάνω. Θα αναφερθούμε ιστορικά μόνο πως επικράτησε σε όλο τον κόσμο το «ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΔΕΝΔΡΟ» και ο φαντασμαγορικός στολισμός του και εάν αυτό συμφωνεί με το Λόγο του Θεού.

Η **«δενδρολατρεία»** έχει τις ρίζες της στις λατρευτικές συνάξεις των αρχαίων Ελλήνων, οι οποίοι τελούσαν τρεις μεγάλες γιορτές αφιερωμένες στα δέντρα, που έφεραν τις ονομασίες Δαφνηφορία, Κορυθάλη και Δενδροφορία: Η **«ΔΑΦΝΗΦΟΡΙΑ»** ήταν γιορτή που γινόταν κάθε εννέα χρόνια προς τιμή του θεού **Απόλλωνα** και η δάφνη ήταν ένα από τα σύμβολά του, μαζί με τον ήλιο, η **«ΚΟΡΥΘΑΛΗ»** ήταν ένα κλαδί δάφνης, που το στόλιζαν προς τιμή της θεάς **Κορυθαλίας Άρτεμης,** ως προστάτιδα της γονιμότητας και των νηπίων και η γιορτή της **«ΔΕΝΔΡΟΦΟΡΙΑΣ»** ήταν η πιο διαδεδομένη και γινόταν προς τιμή του **Διόνυσου** και της **Δήμητρας**, με διάφορες τοπικές παραλλαγές, ονομαζόταν Δενδροφορία γιατί μετέφεραν με πομπή ένα κομμάτι «δένδρου» μέσα στο οποίο πίστευαν ότι κατοικούσε το πνεύμα του θεού, κάτι παρόμοιο που γίνεται σήμερα με τις λιτανείες (περιφορά) των διαφόρων εικόνων.

Το δέντρο στην αρχαία λατρεία είχε πλήρως ταυτισθεί με το πνεύμα των θεών τους ή με το ανθρώπινο πνεύμα των ηρώων τους. Για παράδειγμα, από τον κορμό ενός δένδρου γεννήθηκε ο Άδωνις, ή κάτω από ένα δέντρο τέλεσαν τους γάμους τους ο Δίας και η Ευρώπη. Μέσα στον Κήπο της Εδέμ που ο αληθινός Θεός έθεσε τον Αδάμ και την Εύα υπήρχε το **«δένδρο της γνώσεως του καλού και του κακού»** και το **«δένδρο της ζωής»** και το πρώτο δένδρο ήταν η αιτία που ο άνθρωπος παράκουσε στην εντολή του Θεού και έπεσε στην αμαρτία και στη συνέχεια οι μετέπειτα γενιές το θεοποίησαν.

Το σημερινό «Χριστουγεννιάτικο δέντρο» για τους περισσότερους ερευνητές και λαογράφους είναι ξενόφερτο έθιμο και προέρχεται από τη Δυτική Ευρώπη και κυρίως από τη **Δυτική Γερμανία**, όπου πηγές αναφέρουν ότι υπήρχε το έτος 1600 μ.Χ. στο Ελσάς και κατά το 1640 μ.Χ. στο Στρασβούργο. Από εκεί διαδόθηκε στην τότε **Αυστροουγγαρία**. Την ίδια περίπου περίοδο εισήχθη στο **Παρίσι** από τη δούκισσα Αυρηλία, στις **Βρυξέλλες** από το βασιλιά Λεοπόλδο Α΄ και στην **Αγγλία** από τον ηγεμόνα Αλβέρτο, σύζυγο της βασίλισσας Βικτωρίας, όπου για πρώτη φορά κατασκευάσθηκε και μεταλλικό δέντρο. Λίγα χρόνια πριν το έθιμο είχε εισαχθεί στις αριστοκρατικές τάξεις της Ρώσσικης Πετρούπολης και στα τέλη του 18^{ου} αιώνα ήταν γνωστό ήδη σε αρκετές πόλεις της Νορβηγίας, Σουηδίας και Δανίας.

Στην Ελλάδα το «Χριστουγεννιάτικο δέντρο» εισήχθη από την Ευρώπη κατά την εποχή της βασιλείας του Όθωνα, όπου στολιζόταν στα βασιλικά ανάκτορα και σε λίγες αρχοντικές κατοικίες της Αθήνας. Ιστορικές πηγές αναφέρουν ότι τα Χριστούγεννα του έτους **1834** μ.Χ. το ξενικό αυτό έθιμο ήρθε για πρώτη φορά στην Αθήνα και η πρώτη οικογένεια που στόλισε δέντρο ήταν του Ιωάννη Παπαρηγόπουλου (πρόξενου της Ρωσίας στην Αθήνα) στο αρχοντικό του που διατηρούσε στην Πλάκα με ωραία και σπάνια επίπλωση για την εποχή εκείνη. Πολύ αργότερα, κατά τη δεκαετία 1930 – 1940 το έθιμο του Χριστουγεννιάτικου δέντρου επεξετάθη και στην επαρχία στα ευρύτερα λαϊκά στρώματα. Στις τελευταίες δεκαετίες του 20ού αιώνα και μετά, έγινε πλέον πανελλήνιος εορταστικός θεσμός, με εμφανή τα λατρευτικά στοιχεία, καθόσον θεωρείται απαραίτητο για τη λατρεία των εορταστικών εκδηλώσεων των Χριστουγέννων.

Πολλοί θεωρούν ότι το **«καράβι»** είναι καθαρά Ελληνικό Χριστουγεννιάτικο έθιμο, επειδή στη νησιά τα παιδιά έλεγαν τα κάλαντα, κρατώντας στα χέρια τους ένα φωταγωγημένο καράβι, σύμβολο ισχύος και πλούτου των νησιών, γι' αυτό τα νησιώτικα σπίτια στόλιζαν τα Χριστούγεννα μόνο καράβι. Στις αρχές της δεκαετίας του 1970 ξεκίνησε μία εκστρατεία να καταργηθεί το **ξενόφερτο «ΔΕΝΤΡΟ»** και να καθιερωθεί το **Ελληνικό «ΚΑΡΑΒΙ»**, κάτι που πέρασε σχεδόν απαρατήρητο από το πανελλήνιο, γιατί η κυριαρχία του «δέντρου» ήταν πλέον αναμφισβήτητη και διαρκώς αυξανόμενη παγκόσμια.

Το «Χριστουγεννιάτικο δέντρο» πρέπει να είναι απαραίτητα από **ΕΛΑΤΟ**, γιατί πιστεύεται ότι τα φύλλα του με το βελονοειδές και μυτερό σχήμα τους διώχνουν το κακό, γεγονός που παραπέμπει σε αναβίωση αρχαίων ειδωλολατρικών δοξασιών και προλήψεων, που ήταν γεμάτοι οι λαοί της Δυτικής Ευρώπης απ' όπου και ξεκίνησε η λατρεία του. Όπως το **έλατο** ήταν «ιερό» για Ευρωπαίους και πίστευαν ότι διώχνει το κακό, έτσι και για τους αρχαίους Έλληνες η **δάφνη** ήταν «ιερό δέντρο» και της απέδιδαν μαντικές ιδιότητες, γι' αυτό και η ιέρεια των ναών (Πυθία) μασούσε δάφνη και έδινε διάφορους χρησμούς. Το «Χριστουγεννιάτικο δέντρο» επίσης πρέπει να είναι κατάπρασινο και «αειθαλές», γιατί συμβολίζει τη ζωή που το Χειμώνα «πεθαίνει».

Όλα τα παραπάνω, συνδυαζόμενα, φανερώνουν ότι το **«Χριστουγεννιάτικο ΕΛΑΤΟ»**, δεν είναι (όπως οι περισσότεροι νομίζουν) απλά ένα όμορφο δέντρο που κοσμεί τα σπίτια μας κατά την περίοδο των Χριστουγέννων μέχρι τα Θεοφάνεια, αλλά περιβάλλεται από αρχαίες λατρευτικές απόκρυφες δοξασίες και αυτό μπορεί σήμερα να το κατάλάβει κάποιος πολύ εύκολα, εάν γνωρίζει πως ενεργεί ο Διάβολος και εξαπατά τον άνθρωπο. Σπάνια θα βρεθεί κάποιο «δέντρο» στολισμένο που να μην έχει επάνω του, έστω και ένα απόκρυφο (σατανικό) σύμβολο και το βασικό σύμβολο που βρίσκεται στην κορυφή του είναι ένα άστρο, το οποίο είναι σε καθαρή μορφή η **σατανική ΠΕΝΤΑΛΦΑ**, ο οποία όταν κοσμεί του δρόμους σαν φωτιστικό περιβάλλεται και από το **μασονικό ΚΥΚΛΟ**. Αυτό αποτελεί τη σφραγίδα της εξουσίας του Σατανά επάνω σε όλες τις γιορταστικές εκδηλώσεις των ημερών αυτών, που έχουν καθαρά κοσμικό (σαρκικό) χαρακτήρα και δεν καμιά απολύτως σχέση με τη γέννηση του Κυρίου Ιησού. Η πρώτη αποστολική εκκλησία δεν τηρούσε τίποτα από όλα αυτά, ούτε υπήρχαν «χριστιανικές» εορτές, καθόσον αυτές καθιερώθηκαν στα πολύ μεταγενέστερα χρόνια και κυρίως μετά το Μέγα Κωνσταντίνο, όπου ο Χριστιανισμός καθιερώθηκε ως επίσημη θρησκεία του απέραντου Ρωμαϊκού Κράτους (**ΣΗΜΕΙΩΣΗ**: Για περισσότερες λεπτομέρειες διάβασε το φυλλάδιο **«**ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ-ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ: Η παραποίηση της αλήθειας»)

Θα ρωτήσει κάποιος, που γνωρίζει ότι τα παραπάνω είναι πράγματι έτσι: ***«Καλά, και τι πειράζει να βάλω ένα δέντρο στο σαλόνι μου, απλά για στολίδι, χωρίς να έχει επάνω του αποκρυφιστικά σύμβολα; Είναι αυτό αμαρτία;»*** Η απάντηση είναι πολύ απλή: Ο αναγεννημένος πιστός και βαπτισμένος με το άγιο Πνεύμα του Θεού, για να τιμήσει τη γέννηση του σωτήρα και λυτρωτή του ΙΗΣΟΥ, δεν έχει ανάγκη όλα αυτά, ούτε περιμένει την 25 Δεκεμβρίου για να «εορτάσει» τα Χριστούγεννα. Όλο το χρόνο, κάθε μέρα, υψώνει, δοξάζει και μεγαλύνει τον Κύριο της δόξας, λατρεύει ***«εν πνεύματι και αληθεία»*** Αυτόν που είναι προσωπικός του σωτήρας και λυτρωτής, όχι μόνο μια φορά το χρόνο, ή μόνο στις λεγόμενες «μεγάλες» γιορτές, αλλά κάθε μέρα για να είναι η ζωή ευλογημένη και ευάρεστη ενώπιον του Κυρίου. Ο αληθής Λόγος του Θεού για το θέμα αυτό μας προτρέπει: ***«*Μη ΣΥΜΜΟΡΦΟΝΕΣΘΕ** *με τον αιώνα τούτο….»***, δηλαδή μην έχετε την ΙΔΙΑ ΜΟΡΦΗ («**συμ+**μόρφωση»), μην ΤΑΥΤΙΖΕΣΤΕ με το σύστημα του κόσμου τούτου ***«…αλλά* ΜΕΤΑ-ΜΟΡΦΟΝΕΣΘΕ** *διά της ανακαινίσεως του νοός σας…»,*** δηλ. να ΑΛΛΑΖΕΤΕ ΜΟΡΦΗ («**μετά+**μόρφωση») αρχίζοντας από τον εσωτερικό σας κόσμο, με την ανακαίνιση του νου σας, για ποιο λόγο; ***«…ώστε να δοκιμάζητε, τι** (είναι) **το θέλημα του Θεού, το αγαθόν και ευάρεστον και τέλειον»*** (Ρωμαίους ΙΒ/**12**:2). Εσύ λοιπόν, όταν εορτάζεις τη γέννηση του Ιησού Χριστού μόνο με κοσμικά λατρευτικά μέσα, για απόλαυση της σάρκας και του εγώ σου, πιστεύεις ότι αυτό είναι ***«το θέλημα του Θεού, το αγαθόν και ευάρεστον και τέλειον;»***

Ο εορτασμός της γέννησης του Ιησού Χριστού, δεν είναι στο να τρώει ο άνθρωπος κουραμπιέδες, μελομακάρονα, γαλοπούλες, βασιλόπιτες, άφθονα εδέσματα, να στολίζει το όμορφο «Χριστουγεννιάτικο Έλατο» και να γεμίζει το σπίτι του με τις φιγούρες του ροδαλού και παχουλού Σάντα Κλάους (Αϊ Βασίλη) που φιλοτέχνησε ο Αμερικανός Τόμας Ναστ, **αλλά να διακηρύξει στους γύρω συνανθρώπους του, ΓΙΑΤΙ** γεννήθηκε ο Ιησούς; **ΠΟΙΟΣ** ήταν ο σκοπός Του; **ΤΙ** είπε ότι πρέπει εμείς να ακολουθούμε**; ΠΩΣ** πρέπει να τιμάμε τη γέννησή Του;**»**

❖ Ο Λόγος του Θεού, η Αγία Γραφή μας προειδοποιεί: ***«Φυλάξατε εαυτούς από των ΕΙΔΩΛΩΝ»*** (Α΄ Ιωάννου Ε/**5**:21). Εφόσον λοιπόν λέγεις και ισχυρίζεσαι πως είσαι Χριστιανός αναγεννημένος και πληρωμένος με το Πνεύμα του Θεού και εφόσον γνωρίζεις ότι λατρευτική ατμόσφαιρα των ημερών αυτών δεν έχει καμιά σχέση με το Λόγο του Θεού, δεν πρέπει να ακολουθείς το κοσμικό **«πνεύμα των Χριστουγέννων»,** αλλά να ακολουθείς Αυτόν που είναι **η** ΑΛΗΘΕΙΑ, και ο Ιησούς Χριστός διακήρυξε ***«Εγώ είμαι η ΟΔΟΣ, και η ΑΛΗΘΕΙΑ, και η ΖΩΗ»***. Μην βάζεις άλλα ΕΙΔΩΛΑ στη θέση της λατρείας του ενός και μόνου αληθινού Θεού, που φανερώθηκε ***«εν Χριστώ Ιησού»***, γιατί θα θερίσεις ότι σπέρνεις.

Για πληροφορίες – επικοινωνία:
© COPYRIGHT 12/2009 - ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ
οδός Κηφισίας 37 - Τ.Κ. 141 21 Ηράκλειο Αττικής
Τηλ.: 210 - 28 21 537 ❖ Κινητό: 694 – 49 21 318
E-MAIL: filadelfos02@hotmail.com ❖ YOUTUBE: FiladelfosTV
FACEBOOK: Alkiviadis Tzelepis ή Filadelfos

ΣΧΟΛΙΑΖΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

ΚΑΛΙΚΑΝΤΖΑΡΟΙ

ΟΙ ΑΝΕΠΙΘΥΜΗΤΟΙ ΕΠΙΣΚΕΠΤΕΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

με τον ΑΛΚΙΒΙΑΔΗ ΤΖΕΛΕΠΗ

1. ΤΟ ΔΩΔΕΚΑΗΜΕΡΟ ΚΑΙ ΟΙ ΕΠΙΣΚΕΠΤΕΣ ΤΟΥ

Οι θρησκευτικές γιορτές, όπως με την πάροδο των αιώνων εξελίχθηκαν και έφτασαν μέχρι τις ημέρες μας, είναι συνυφασμένες με θρύλους, παραδόσεις και δοξασίες που η προέλευσή τους είναι καθαρά ειδωλολατρική. Έχουν αναμιχθεί αρχαίες δοξασίες με στοιχεία από τη Βίβλο, έχουν δημιουργεί ήθη και έθιμα, που έρχονται σε αντίθεση με τη γνήσια διδασκαλία του Λόγου του Θεού, έχουν γίνει αποδεκτά από το λαό μας και αποτελούν πλέον αναπόσπαστο κομμάτι των διαφόρων θρησκευτικών του εκδηλώσεων. Είναι τόσο συνυφασμένες οι γιορτές με τις δοξασίες αυτές, που σε πολλές περιπτώσεις έχουν γίνει αναπόσπαστο μέρος και των πολιτιστικών εκδηλώσεων κάθε περιοχής, όπως για παράδειγμα οι καρναβαλικές εκδηλώσεις, που η τυχόν σκέψη για κατάργησή τους θεωρείται πλέον αδιανόητη και ουτοπία. .

Μια πολύ γνωστή δοξασία κατά την περίοδο των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς, η οποία έχει τις ρίζες της στην αρχαία Ελλάδα και είναι διαδεδομένη σε όλη τη χώρα είναι οι **ΚΑΛΙΚΑΝΤΖΑΡΟΙ.** Πρόκειται για ειδική ομάδα δαιμονίων, που εμφανίζονται μόνο στο λεγόμενο **Δωδεκαήμερο** (από **25** Δεκεμβρίου μέχρι **6** Ιανουαρίου) και έρχονται από τα έγκατα της γης. Σύμφωνα με τη λαϊκή πίστη **«τα νερά είναι αβάφτιστα»**, γιατί ο Χριστός είναι ακόμα «αβάφτιστος» και τα δαιμόνια αυτά έρχονται στην επιφάνεια της Γης για να πειράξουν τους ανθρώπους. Η λέξη **«καλικάντζαρος»** είναι σύνθετη και προέρχεται από τις 3 λέξεις ***«καλίκι»*** (είδος παπουτσιού, αλλά και οπλή ζώου), ***«άντζα»*** (γάμπα ή κάλλι) και ***«κάνθαρος»*** (σκαθάρι). Κατά μια άλλη εκδοχή προέρχεται από τις λέξεις «καλός» και κάνθαρος». Η ονομασία καλικάντζαρος έχει προέλευση την Κωνσταντινούπολη και επικράτησε να χρησιμοποιείται παντού.

2. ΤΟ ΙΕΡΟ ΔΕΝΤΡΟ ΠΟΥ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΚΟΠΕΙ

Τι κάνουν τα δαιμόνια αυτά τον υπόλοιπο χρόνο μέσα στη Γη; Σύμφωνα με τη λαϊκή παράδοση η Γη δεν μπορεί να στέκεται στο

κενό, κάπου πρέπει να στηρίζεται και το στήριγμά της είναι ένα γιγάντιο δέντρο. Όλο το χρόνο οι καλικάντζαροι, κρατούν ένα τεράστιο **πριόνι** και προσπαθούν να κόψουν το δέντρο για να γκρεμίσουν τη Γη. Σύμφωνα με άλλες παραδόσεις, δεν κρατούν πριόνια, αλλά **τσεκούρια,** με τα οποία πελεκούν το δέντρο. Όταν κοντεύουν να τελειώσουν το κόψιμο, γεννιέται ο Χριστός και το δέντρο ξαναγίνεται με έναν υπερφυσικό τρόπο. Τότε οι δαίμονες, γεμάτοι οργή και μίσος ανεβαίνουν επάνω στη Γη και αρχίζουν με μανία να ξεσπάνε επάνω στους ανθρώπους. Η ημερομηνία που ανεβαίνουν στη Γη είναι πάντα η **25**η Δεκεμβρίου.

Μπαίνουν στα σπίτια από την καπνοδόχο, ουρούν επάνω στη φωτιά για να σβήσει, μαγαρίζουν τα φαγητά, ανεβαίνουν επάνω στους ώμους των ανθρώπων πειράζοντας τους διαβάτες, τους βάζουν με το ζόρι στο χορό, κάνουν ζημιές, προξενούν ατυχήματα, αναταραχή και ακαταστασία και γενικά φοβίζουν τους ανθρώπους, αλλά δεν μπορούν να τους θανατώσουν, δεν έχουν τέτοια εξουσία. Τους αρέσει πολύ να πηγαίνουν στους μύλους και να τυραννούν τους μυλωνάδες, σκορπώντας το αλεύρι. Επίσης τους αρέσει, όταν μπαίνουν στα σπίτια, να τρώνε τα γλυκά, να ανακατεύουν και να σκορπούν τα ρούχα που είναι φυλαγμένα στα μπαούλα και να βρωμίζουν το σπίτι με ακαθαρσίες. **Είναι σκοτεινά όντα και ενεργούν πάντοτε νύχτα.** Όταν όμως έρχεται η **6**η Ιανουαρίου και βαπτίζεται ο Χριστός, τότε οι καλικάντζαροι καταλαμβάνονται από τρόμο και τρέχουν να φύγουν και να κρυφτούν στα έγκατα της γης, εκεί που είναι η μόνιμη κατοικία τους, όπου βλέπουν ότι **το δέντρο έχει θρέψει** και έχει ξαναγίνει γερό, όπως ήταν και πρώτα, πριν αρχίσουν να το κόβουν.

Εδώ μπαίνει και μια ακόμα δοξασία που έχει να κάνει με το **«Χριστουγεννιάτικο δέντρο»,** το οποίο σύμφωνα με τις παραδόσεις είναι το θαυματουργό και το ακατανίκητο δέντρο όλου του κόσμου, το οποίο προστατεύει ο Χριστός που γεννιέται και που οι δαίμονες είναι ανίκανοι να το βλάψουν (**ΣΗΜΕΙΩΣΗ:** Για την ειδωλολατρική επικράτηση του **ΔΕΝΤΡΟΥ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ**, διάβασε τη σχετική μελέτη που έχει γίνει και έχει δημοσιευτεί).

3. ΜΟΡΦΗ ΚΑΙ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΩΝ ΚΑΛΙΚΑΝΤΖΑΡΩΝ

Ο λαός **φαντάζεται** τους καλικάντζαρους να μοιάζουν με ανθρώπους, αλλά να είναι μαύροι, τριχωτοί σε όλο το σώμα, κακάσχημοι, πολύ ψηλοί, έχουν κόκκινα μάτια, πόδια τράγου, ουρά, μεγάλα αυτιά, χέρια σαν της μαϊμούς και φορούν κουρελιασμένα ρούχα,

σκουφιά χρωματιστά. και σιδερένια παπούτσια ή ξυλοπάπουτσα με σιδερένιες σόλες Δεν είναι όλοι ίδιοι, άλλοι είναι κουτσοί, άλλοι μονόφθαλμοι ή στραβοί, άλλοι μονοπόδαροι και άλλοι στραβομούρηδες ή στραβοπόδαροι. Η **τροφή** τους είναι βατράχια, σκουλήκια, φίδια και οτιδήποτε άλλο είναι σιχαμερό και βρώμικο και δεν μπορεί να φαγωθεί από τους ανθρώπους.

Επίσης η λαϊκή φαντασία τους θεωρεί **κουτούς**, παρ' όλα τα δεινά που προξενούν στους ανθρώπους, γι' αυτό και οι ονομασίες που τους έχουν δώσει είναι και αστείες: **Κωλοβελόνηδες, Παρωρίτες, Κατσιπόδηδες ή Τραγοπόδηδες, Ζυμαρομύτες, Παγανοί, Λυκοκάντζαροι, Σκαλκάτζαροι, Κάηδες, Καλιβρύσες, Πλανητάριοι, Καρκατζόγλουδες, Καλισπούδηδες, Βελζεβούληδεςς, Χρυσαφεντάδοι, Τζόγιες, Βουρβούλακες, Ξωτικά** και πολλές άλλες ονομασίες ή με παραλλαγές. Για μεταφορικό μέσο χρησιμοποιούν διάφορα ζώα. Ένας κοντός καλικάντζαρος χρησιμοποιεί ένα ψηλό γαϊδούρι και μέχρι να ανέβει επάνω, πέφτει εκατό φορές κάτω και τσακίζεται. Ένας ψηλός καλικάντζαρος χρησιμοποιεί έναν κόκορα και τα πόδια του σέρνονται κάτω στο χώμα.

Οι καλικάντζαροι χωρίζονται σε ομάδες (συμμορίες) και καθεμία από αυτές έχει τον αρχηγό της, οι οποίοι επίσης έχουν περίεργα ονόματα. Τον πιο σπουδαίο αρχηγό τον ονομάζουν **Μαντρακούκο** και συνήθως παριστάνεται να βρίσκεται ανάποδα καβάλα σε ένα γαϊδούρι. Σε μερικές περιοχές όμως δέχονται ως αρχηγό τον **Κατσιπόδη,** που έχει ένα πόδι τραγίσιο. Κατεβαίνοντας στην ιεραρχία βρίσκουμε τον **Κωλοβελόνη,** ψηλός και λιγνός σαν βελόνι, τον **Παρωρίτη**, που έχει μακριά μύτη σαν προβοσκίδα, τον **Γουρλό**, που τα μάτια του είναι γουρλωτά σαν αβγά, τον **Τρικλοπόδη,** που έχει χταποδίσιο χέρι και τρία πόδια και τον **Περίδρομο,** που καταβροχθίζει οτιδήποτε βρει μπροστά του.

4. ΑΝΑΒΙΩΣΗ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΔΟΞΑΣΙΩΝ

Υπάρχει μια μεγάλη συσχέτιση και ταύτιση των καλικαντζάρων με τους νεκρούς από το γεγονός ότι: **(1) Έρχονται** «από τον κάτω κόσμο», που έχει και την ονομασία «Άδης» και στον οποίο διαμένουν όλο τον άλλο χρόνο. **(2) Έχου**ν διάφορες μορφές, σαν όντα μαλιαρά, και μαύρα. **(3) Καταθλίβουν** και καταπιέζουν τους ανθρώπους, χωρίς όμως να τους θανατώνουν, και **(4) Μιαίνουν** τις τροφές τους.

Είναι γνωστές σε όλους οι δοξασίες των αρχαίων Ελλήνων για την επιστροφή των νεκρών ανάμεσα στους ζωντανούς, σε διάφορες χρονικές περιόδους. Οι αρχαίοι Αθηναίοι πίστευαν ότι κατά την εορτή των **Ανθεστηρίων**, οι ψυχές στον Άδη, **«αι κήρες»** ή νεκυδαίμονες, όπως τις αποκαλούσαν, ξαναγύριζαν μεταξύ των ζωντανών, τους οποίους ενοχλούσαν, μιαίνοντας κυρίως τις τροφές τους. Για να αποφεύγουν το μίασμα, περιέζωναν (περικύκλωναν) τα ιερά με **κόκκινο νήμα**, δημιουργώντας με αυτό τον τρόπο ένα «μαγικό» κύκλο, τον οποίο οι ψυχές των αποθανόντων δεν μπορούσαν να υπερβούν. Για να εμποδίσουν την είσοδο των ψυχών στους ναούς, στα σπίτια, ακόμα και στα σώματά τους, άλειφαν με **πίσσα** όλη την ημέρα τις πόρτες των σπιτιών τους και μασούσαν **«ράμνον»** (ένα είδος αγκαθωτού φυτού, που είναι γνωστό ως παλιούρι ή λευκάγκαθα). Όταν τελείωναν οι ημέρες των εορτών, έδιωχναν στον Άδη τους ενοχλητικούς επισκέπτες, φωνάζοντας μια φράση, η οποία έχει γίνει παροιμιώδης ***«θύραζε, κήρες, ουκέτ' Ανθεστήρια»,*** δηλαδή «εμπρός έξω από την πόρτα, ψυχές επιβλαβείς, δεν είναι πια Ανθεστήρια». Τις «κήρες» αναφέρει ο Όμηρος στην Ιλιάδα (σ.535) και ο Ησίοδος στη Θεογονία (σ.211).

Ο Νικόλαος Πολίτης, πατέρας της Ελληνικής λαογραφίας, του οποίου οι πηγές θεωρούνται αξιόπιστες, αναφέρει ότι οι καλικάντζαροι είναι ***«πλάσματα της νεοελληνικής φαντασίας»,*** που γεννήθηκαν από τις ομάδες των μεταμφιεσμένων στη Βυζαντινή περίοδο, όπου κατά τις ημέρες του Δωδεκαήμερου ενοχλούσαν και φόβιζαν τους ανθρώπους. Διάφορα στοιχεία, που προαναφέρθηκαν και που έχουν άμεση σχέση με την προέλευση, τη μορφή και τη δράση των δαιμονίων αυτών και ειδικότερα ότι προέρχονται από τον κόσμο των νεκρών, δημιούργησαν τον θρύλο των **«βρυκολάκων»,** που δεν έρχονται για να πιουν το αίμα των ζωντανών και για να τους θανατώσουν, αλλά για να τους ταλαιπωρήσουν για ένα (μικρό) χρονικό διάστημα, σκορπίζοντας το φόβο.

Η εκδοχή αυτή ενισχύεται και από τη δοξασία των Φαρασιωτών της Καπαδοκίας, που πίστευαν ότι οι νεκροί, τους οποίους ονόμαζαν **«μνημοράτους»** γύριζαν τις νύχτες του Δωδεκαημέρου στους δρόμους και έμπαιναν στα σπίτια από τις καμινάδες. **Για το λόγο αυτό οι οικοδεσπότες έκαιγαν λιβάνι στη φωτιά για να φύγουν.** Αυτή η παράδοση ταυτίζεται πλήρως με τις αρχαίες «κήρες» που ήδη αναφέραμε. **ΚΑΛΙΚΑΝΤΖΑΡΟΙ**, δαιμόνια που κατοικούν στον κάτω κόσμο (Άδη) και **ΚΗΡΕΣ,** ψυχές νεκρών που κατοικούν και αυτές στον Άδη, είναι ακριβώς το ίδιο.

Εκτός από τις παραπάνω δοξασίες για την προέλευση των καλικαντζάρων, υπάρχουν και άλλες που ποικίλουν κατά περιοχή. Σε πολλά μέρη της Ελλάδας πιστεύουν πως οι καλικάντζαροι είναι ανθρωποι που η κακιά μοίρα τους μεταμόρφωσε σε δαίμονες. Σε άλλες περιοχές πιστεύουν πως προήλθαν από τους αρχαίους Ελληνικούς μύθους για τους Σάτυρους και τον τραγοπόδαρο θεό Πάνα, με την εμφάνιση και τη συμπεριφορά του οποίου ταυτίζονται.

5. ΠΡΟΛΗΨΕΙΣ ΚΑΙ ΔΕΙΣΙΔΑΙΜΟΝΙΕΣ ΚΑΤΑ ΤΟΠΟΥΣ

Σε πολλά μέρη της Ελλάδας και ιδίως στην επαρχία, οι κάτοικοι για να **«διώξουν»** τους δαίμονες καλικαντζάρους ακολουθούν ποικίλους τρόπους, όπως**:**

(1) Καίνε στη φωτιά του σπιτιού **αλάτι ή παλιοπάπουτσα,** ώστε οι κρότοι από το αλάτι και τη δυσοσμία του καπνού από τα βρώμικα παπούτσια να απομακρύνουν τους μιαρούς επισκέπτες**.**

(2) Σε άλλα μέρη, όπως στη Σαμοθράκη όλη την περίοδο του Δωδεκαήμερου ανάβουν φωτιά στο τζάκι, βάζοντας **ένα τεράστιο κούτσουρο**, κυρίως από δέντρο αγκαθωτό, επειδή πιστεύουν ότι τα αγκάθια απομακρύνουν τους δαίμονες. Το κούτσουρο αυτό συνήθως το αποκαλούν **«Χριστόξυλο»,** ή **«Δωδεκαμερίτης»** ή **«Σκαρκάντζαλος»** ή **«κοντύλι».** Πριν το τοποθετήσουν στο τζάκι το ραίνουν με ξηρούς καρπούς. Όσο το κούτσουρο αυτό καίγεται στη φωτιά, ο καλικάντζαρος δεν τολμά να πλησιάσει. Ακόμα και τη **στάχτη** την θεωρούν ιερή, γιατί προφυλάσσει το σπίτι από κάθε κακό και από κάθε ξωτικό, όπως είναι οι καλικάντζαροι. Τη στάχτη δεν την πετούσαν, την κρατούσαν και τις 12 ημέρες και την παραμονή των Φώτων έφτιαχναν ένα μεγάλο σταυρό επάνω στο δώμα της ταράτσας. Σύμφωνα με τη λαϊκή δοξασία είχαν μείνει μόνο δύο καλικάντζαροι, ο κουτσός και στραβός και επειδή ήσαν ανήμποροι, δεν έβλεπαν το σταυρό, έπεφταν επάνω του και εξαφανίζονταν.

(3) Σε μερικά μέρη για να διώξουν τους δαίμονες, χρησιμοποιούν **λιβάνι,** ή **βρώμικη μυρωδιά,** ή **ένα κόκαλο γουρουνιού** που το κρεμούν πίσω από την κεντρική πόρτα, ή χρησιμοποιούν έναν αναμμένο δαυλό, για να κτυπήσουν στο κεφάλι τον καλικάντζαρο, όταν τους επισκεφτεί.

(4) Σε άλλα μέρη, για να εξαπατήσουν τους καλικάντζαρους, δενουν στο χερούλι της πόρτα ένα κομμάτι **λινάρι** και μέχρι ο δαίμονας να ξεδιαλύνει και να μετρήσει τις ίνες του λιναριού, ο πετεινός (αγγελιοφόρος της ημέρας) αρχίζει να λαλεί και τρέπει σε φυγή τα σκοτεινά δαιμόνια.

(5) Ένα άλλο τέχνασμα που χρησιμοποιούν κυρίως στα Επτάνησα οι νοικοκυρές για να εμποδίσουν τους καλικάντζαρους να μπουν στο σπίτι τους, είναι που κρεμούν (αντί για λινάρι) ένα **κόσκινο** στην πόρτα ή το σφηνώνουν στην καμινάδα. Όταν φθάσουν οι καλικάντζαροι αρχίζουν να μετρούν τις τρύπες του, λέγοντας συνέχεια το ίδιο ***«ένα, δύο, τρία…. ένα, δύο τρία…».*** Επειδή δεν ξέρουν να μετρήσουν παραπάνω από το τρία, αρχίζουν πάλι από την αρχή, μέχρι να ξημερώσει, οπότε με το φως της ημέρας εξαφανίζονται.

(6) Σε μερικές περιπτώσεις, πίσω από την πόρτα, βάζουν ένα **σταυρό,** τον οποίο θεωρούν μαγικό για να διώχνει τα πονηρά πνεύματα. Σε άλλες περιπτώσεις με ένα κάρβουνο από το τζάκι κάνουν το σημείο του σταυρού ή στην εξώπορτα ή στο μπροστινό μέρος του τζακιού. **(7)** Τέλος, άλλοι προσπαθούν να εξευμενίσουν τα πονηρά πνεύματα με διάφορες **προσφορές γλυκισμάτων** και με παραδοσιακές τηγανίτες.

Η ταύτιση του Δωδεκαημέρου με τους καλικαντζάρους έχει δημιουργήσει πλήθος προλήψεων και δεισιδαιμονιών σε όλες τις εκδηλώσεις της καθημερινότητας: Εάν ένα παιδί γεννηθεί παραμονή των Χριστουγέννων ή σε κάποια ημέρα του Δωδεκαήμερου, το δένουν με ψαθόσχοινο **«για να μη γίνει καλικάντζαρος».** Η λεχώνα που γέννησε το Δωδεκαήμερο, θυμιάζει καθημερινά το στρώμα και την κάμαρά της και κρεμά το θυμίαμα, μαζί με ένα φλουρί, για να «μην έρθει ο καλικάντζαρος».

Στη Θεσσαλία οι κοπέλες το πρωί των Χριστουγέννων ***«ταϊζουν τη βρύση»,*** τοποθετούν δηλαδή στις βρύσες του χωριού βούτυρο, μέλι και πολλές άλλες λιχουδιές για να είναι η ζωή τους γλυκιά το νέο χρόνο και για να μην έχουν προβλήματα, ούτε και από τους καλικάντζαρους. Σε άλλες Ελληνικές επαρχίες την παραμονή των Χριστουγέννων «παντρεύουν» τη φωτιά. Ονομάζουν ένα ξύλο με θηλυκό όνομα και ένα άλλο με αρσενικό όνομα και τα καίνε μαζί για να διώξουν τους καλικάντζαρους.

Στην Κύπρο πιστεύουν πως, όταν ένα παιδί γεννηθεί το Δωδεκαήμερο, πρέπει να φτιαχτούν αμέσως στο σπίτι του τηγανίτες, που τις αποκαλούν **«ξηροτήγανα»** και να ριχτούν 3 τεμάχια στη στέγη για να τα φάνε και οι καλικάντζαροι και οι «καλές» που είναι τα καλά

πνεύματα που προστατεύουν το σπίτι. Σε άλλα μέρη οι άνθρωποι φορούν επάνω τους κουδούνια, μικρά ή μεγάλα, ώστε να τρομάζουν τα ξωτικά από τον ήχο τους και να φεύγουν.

6. Ο ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΤΩΝ ΝΕΡΩΝ και ΤΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ

Κατά τη λαϊκή πίστη η ολοκληρωτική εκδίωξη των καλικαντζάρων από τον επάνω κόσμο και γενικά από τα σπίτια, είτε χρησιμοποιούν τζάκι, είτε όχι, γίνεται με τον **«αγιασμό» των νερών** από τους ιερείς τα Θεοφάνεια, που ονομάζονται και Επιφάνεια, ή Φώτα. Από το βαθύ πρωί της παραμονής, που οι ιερείς βγαίνουν στα σπίτια και αγιάζουν τα πάντα, τα δαιμόνια σπεύδουν τρέχοντας να επιστρέψουν στον κάτω κόσμο, φωνάζοντας μεταξύ τους: ***«Φεύγετε να φεύγουμε, γιατ' έρχεται ο τρελόπαπας με την αγιαστούρα του και με τη βρεχτούρα του, μας αγίασε, μας έβρεξε και μας εκατέκαψε».*** Σε πολλά μέρη της Ελλάδας, τους στίχους αυτούς απαγγέλλουν χαρούμενα μικροί και μεγάλοι, για να διακηρύξουν το «τροχάδην» που οι καλικάντζαροι έφυγαν πανικόβλητοι για τον Άδη. Το ίδιο τραγούδι, το βρίσκουμε σε παραλλαγές στίχων, σε διάφορες περιοχές της Ελλάδας, όπως στην περιοχή της Καλαμάτας που λέγει τα εξής: ***«Φεύγετε να φεύγουμε, γιατ' έρχεται ο τουρλόπαπας με την αγιαστούρα τους και με τν πλαστήρα του, και θα μας αγιάσει και θα μας μαγαρίσει».***

Το αγιασμένο νερό θεωρείται ότι αποκτά **μαγικές και ιερές δυνάμεις,** γι' αυτό οι πιστοί το παίρνουν σε μπουκαλάκια στο σπίτι τους και με αυτό ραντίζουν όλους τους χώρους του σπιτιού και τα μέτωπα των μελών της οικογένειας, πιστεύοντας ότι έτσι θα έχουν υγεία και ευημερία. Το χρησιμοποιούν επίσης σαν ιδιαίτερο **φυλακτό,** γι' αυτό τοποθετούν το μπουκαλάκι στα εικονίσματα. Επειδή στις πόλεις δεν έχουν πλέον εικονίσματα, όπως στις προηγούμενες εποχές, το βάζουν κάπου, ώστε να μην πέσει και σπάσει, γιατί εάν χυθεί το αγιασμένο νερό θα τους συμβεί μεγάλη συμφορά.. Φυσικά, ενώ πολλοί δέχονται πως αυτά είναι δοξασίες, μύθοι και προλήψεις, παρ' όλα αυτά, όχι μόνο δεν τα έχουν αποβάλλει, αλλά έχουν τόσο ισχυρό δεσιμο μαζί τους, που για να ξεριζωθούν από μέσα τους, μόνο η δύναμη του Κυρίου Ιησού μπορεί να το κάνει.

Στην αρχαία Ελλάδα τα Θεοφάνεια ή Θεοξένεια ήταν μια γιορτή που τελούσαν προς τιμή του θεού Απόλλωνα, τον οποίον ταύτιζαν με τον αήττητο θεό Ήλιο και η ημέρα τέλεσης της γιορτής θεωρείτο ότι ήταν η γενέθλια ημέρα του θεού, ήταν η ημέρα της ξαναγέννησής του μετά από τη χειμερινή του νάρκη. Όταν καθιερώθηκε να γιορτάζεται η

ΒΑΠΤΙΣΗ του Ιησού στα μέσα της μεταποστολικής περιόδου και μετά (γιατί στους αποστολικούς χρόνους οι γιορτές είχαν καταργηθεί) γιορταζόταν μαζί με τη ΓΕΝΝΗΣΗ του Ιησού, γιατί πίστευαν ότι η θεία φύση του Ιησού δεν «επεφάνη», δηλαδή δεν φανερώθηκε μόνο κατά τη **βάπτισή** του, όπου το Πνεύμα του Θεού κατοίκησε μέσα του, αλλά «επεφάνη» και την ημέρα της **γέννησής** του και ειδικότερα αργότερα όταν ήρθαν οι μάγοι και τον προσκύνησαν και του απέδωσαν θεϊκές τιμές. Πολύ αργότερα, πρώτα η Δυτική Εκκλησία και στη συνέχεια η Ανατολική Εκκλησία διαχώρισαν τις γιορτές των Χριστουγέννων και των Θεοφανείων, που τις γιόρταζαν στις 25 Δεκεμβρίου και στις 6 Ιανουαρίου (αντίστοιχα), με σκοπό να αντικαταστήσουν τις ειδωλολατρικές εορτές που γίνονταν στις ημερομηνίες αυτές.

Η ημέρα των Θεοφανείων θεωρείται ως μεγάλη γιορτή, γι' αυτό σε διάφορες περιοχές της χώρας μας έχουν καθιερωθεί τοπικά έθιμα, με κύριο χαρακτηριστικό τους τις καρναβαλικές εκδηλώσεις, όπως είναι τα **Ραγκουστάρια** στην Καστοριά, που διαρκούν 3 ημέρες και είναι δοξασίες που προέρχονται από τις οργιαστικές τελετές που γίνονταν προς τιμή του Διόνυσου. Ο θεός Διόνυσος είναι η ταύτιση και η προσωποποίηση του Εωσφόρου. «Διόνυσος» σε ευρεία ερμηνεία σημαίνει **«ο ΦΕΡΩΝ την αμαρτία στον κόσμο»,** ενώ ο Ιησούς αναφέρεται στη Βίβλο ότι είναι **«ο ΑΙΡΩΝ την αμαρτία του κόσμου».** Ο ένας (ο Διάβολος) φέρνει την αμαρτία και ο άλλος (ο Ιησούς) τη σηκώνει. Με τον αγιασμό των υδάτων φυσικά δεν φεύγουν τα δαιμόνια, αλλά ο άνθρωπος αρέσκεται να ακολουθεί δοξασίες, που του γαργαλίζουν την ακοή, του προσφέρουν σαρκική απόλαυση και ηδονή και οι οποίες τον οδηγούν έξω από τις αλήθειες του Λόγου του Θεού.

Ενώ σε όλα τα μέρη της Ελλάδας πιστεύουν ότι οι καλικάντζαροι έρχονται μόνο την περίοδο του Δωδεκαήμερου, οι κάτοικοι της **Μυκόνου** και της **Σίφνου** πιστεύουν πως έρχονται **12 ημέρες ΠΡΙΝ τα Χριστούγεννα** και μετά τη γέννηση του Χριστού εξαφανίζονται. Ειδικά στη Σίφνο το υποστηρίξουν αυτό, γιατί πιστεύουν ότι ο Χριστός δεν βρίσκεται στα σπίτια, αλλά γυρίζει από στάνη σε στάνη και από βουκολιό σε βουκολιό, έτσι τα Παγανά δαιμόνια βρίσκουν την ευκαιρία και μπαίνουν στα σπίτια. Είναι φανερό ότι η δοξασία αυτή σχετίζεται με τις χειμερινές τροπές του ήλιου, με τις οποίες ήταν άρρηκτα συνδεδεμένες διάφορες λατρείες και συνήθειες των αρχαίων Ρωμαίων και Ελλήνων και κατά την περίοδο των οποίων γίνονταν γιορτές με μεγάλη λαμπρότητα, όπως ήταν τα Σατουρνάλια.

7. ΟΙ ΚΑΛΙΚΑΝΤΖΑΡΟΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΕΥΠΡΟΣΔΕΚΤΟΙΙ

Πολλοί θεωρούν ότι τα παραπάνω έθιμα τείνουν να εκλείψουν παντελώς κυρίως στις πόλεις ή και σε χωριά, που δεν χρησιμοποιούν πλέον τζάκι για θέρμανση, αλλά ηλεκτρικές συσκευές, θερμάστρες, κλιματιστικά και καλοριφέρ. Μπορεί να έχει σταματήσει στο φυσικό τομέα να εφαρμόζεται φανερά η δοξασία αυτή, αλλά όμως υπάρχει βαθιά ριζωμένη μέσα στις καρδιές των ανθρώπων και σε δεδομένη περίσταση την αναβιώνουν με διάφορες σύγχρονες παραλλαγές, ή χρησιμοποιώντας κυρίως **«φυλαχτά»** για να προστατευθούν από τους μέχρι πρότινος παρείσακτους επισκέπτες και επιδρομείς των Χριστουγέννων, γιατί στη σημερινοί εποχή είναι πλέον ευπρόσδεκτοι με έναν διαφορετικό τρόπο.

Σήμερα οι καλικάντζαροι μπορεί να μην μπαίνουν από τα τζάκια, αφού στις μεγαλουπόλεις δεν υπάρχουν τζάκια ή γιατί ο πολιτισμένος άνθρωπος έπαψε να πιστεύει σε ανόητους μύθους, που δεν ταιριάζουν σε μια εποχή που χαρακτηρίζεται ως ηλεκτρονική, αλλά όμως οι «καλικάντζαροι», σήμερα παρά ποτέ **είναι μέσα σχεδόν σε όλα τα σπίτια, είτε σε πόλεις, είτε σε χωριά και πολύ περισσότερο είναι αποδεκτοί από τους «μορφωμένους» και «απελευθερωμένους»,** είναι παντού μέσα από τη σύγχρονη τεχνολογία με μια διαφορετική μορφή, που η πηγή της είναι η ίδια με την παραδοσιακή, είναι πηγή καθαρά δαιμονική, είναι αποτέλεσμα των πονηρών σκοτεινών δυνάμεων που κυβερνούν τον κόσμο και θέλουν να καθυποτάξουν ανθρώπινες συνειδήσεις κα να τις οδηγήσουν στην απώλεια.

Όλοι γνωρίζουν την τριλογία **«Ο ΑΡΧΟΝΤΑΣ ΤΩΝ ΔΑΚΤΥΛΙΔΙΩΝ»** (The Lord of the Rings) του συγγραφέα Τζ. Ρ.Ρ.Τόλκιν, που μετέφερε στη μεγάλη οθόνη ο σκηνοθέτης Πίτερ Τζάκσον. Δεν υπάρχει άνθρωπος, ειδικά μορφωμένος, μικρός ή μεγάλος, που να μην έχει ασχοληθεί με το θέμα αυτό και να μην έχει δει κάποια ταινία. Με τον ΑΡΧΟΝΤΑ ΤΩΝ ΔΑΚΤΥΛΙΔΙΩΝ έχει ασχοληθεί ακόμα και το National Geographic, που φημίζεται για τις εξαιρετικές παραγωγές και τα αξιόπιστα ντοκιμαντέρ. Στην τριλογία αυτή, ή σε ανάλογα έπη, που κατά κόρον προβάλλονται στο κινηματογράφο ή στην τηλεόραση, οι μεσαιωνικοί ήρωες, αντιμάχονται απόκοσμα, αλλόκοτα πλάσματα που είναι βγαλμένα μέσα από τα έγκατα της γης, μέσα από την κόλαση, που μόνο η υποψία της παρουσίας τους, κάνει τους ανθρώπους να ταράζονται. Η θεωρούμενη καλλιτεχνική έμπνευση βασίζεται σε μύθους και δοξασίες από τη λαογραφία των χριστιανικών (όχι των ειδωλολατρικών) λαών της

Ευρώπης, συμπεριλαμβανομένου και του Ελληνικού, όπου κατά τη διάρκεια των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς διαβολικές υπάρξεις με πρόσωπα τρομακτικά στήνουν ένα μεγάλο γλέντι.

Το εντυπωσιακό από τις παραγωγές αυτές είναι ότι ο σκηνοθέτης για να έχει επιτυχία το έργο του, θέλει να προκαλεί το φόβο του θεατή και το επιτυγχάνει. **Όσο μεγαλύτερος και τρομακτικός είναι ο φόβος που προκαλούν τα αλλόκοτα ανθρωπόμορφα τέρατα που κυριαρχούν στην οθόνη, τόσο πιο μεγαλύτερη είναι η ανακούφιση που νιώθει ο θεατής, όταν το «κακό» νικηθεί από το «καλό».** Όσοι έχουν δει τα έργα αυτά, θα θυμούνται τα λεγόμενα «γκόμπλιν» (τελώνια) ή τα δύσμορφα «ορκ», τα οποία στην εμφάνιση είναι σχεδόν πανομοιότυπα με τις απαίσιες μορφές που στις ημέρες των Χριστουγέννων και Πρωτοχρονιάς έχουν πρωταγωνιστικό ρόλο, όπως είναι οι καλικάντζαροι, που μπαίνουν πλέον στα σπίτια μας μέσα από την ψηφιακή τεχνολογία και είναι αποδεκτοί, όχι σαν ανεπιθύμητοι επισκέπτες, όπως γινόταν πριν λίγα χρόνια, αλλά ως «καλεσμένοι» με τιμή, αφού πληρώνουμε για να μας ψυχαγωγήσουν.

Σήμερα, εάν κάποιος ασκήσει αρνητική κριτική κατά της παραπάνω τριλογίας του Τόλκιν θεωρείται οπισθοδρομικός, όταν οι TIMES την χαρακτήρισαν ως την **«Μεγαλύτερη Υπερπαραγωγή του Αιώνα Μας»** και είχε προταθεί για **6** Oscars. Κανένας δεν αμφισβητεί την καλλιτεχνική αξία των ταινιών της τριλογίας σε όλες τις λεπτομέρειές της, την εξαίρετη σκηνοθετική δουλειά και τον τέλειο επαγγελματισμό των ηθοποιών, αλλά τα μηνύματα και τα είδωλα που βάζουν μέσα στα σπίτια μας είναι σε αντίθεση με τα μηνύματα που μας δίνει η Βίβλος σχετικά με τη δράση των δαιμονικών πονηρών δυνάμεων. Το κακό μπαίνει στα σπίτια μας με τον πολιτισμένο μανδύα της τεχνολογίας και στο όνομα της προόδου όλα είναι πλέον επιτρεπτά, είναι ο «λύκος», που εμφανίζεται με τον αθώο μανδύα του «προβάτου»

8. Η ΑΠΑΤΗ ΤΩΝ ΠΟΝΗΡΩΝ ΣΑΤΑΝΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

Η μεγαλύτερη νίκη του Διαβόλου επάνω στον άνθρωπο είναι στο ότι τον έχει πείσει **«πως δεν υπάρχει»** και παράλληλα τον έχει κάνει «θρηκόληπτο», του έχει δώσει «θρησκεία», γεμίζοντάς τον με προλήψεις και δεισιδαιμονίες και για τα δεινά που του δίνει τον στρέφει κατά του Θεού, τον οποίο κατηγορεί ως υπεύθυνο της δυστυχίας του, είναι **«ο πατέρας του ψεύδους»** (Ιωάννης Η/**8**:44) και **«ο πλανών την οικουμένην όλην»** (Αποκαλυψη ΙΒ/**12**:9).

Η Αγία Γραφή αναφέρεται με λεπτομέρειες για την προέλευση του Διαβόλου σε δύο περιπτώσεις, που είναι Ιεζεκιήλ ΚΗ/**28**:12-19 και Ησαΐας ΙΔ/**14**:12-15. **Στον Ιεζεκιήλ** αναφέρεται η αρχική του κατάσταση μέχρι την εκδίωξή του από την παρουσία του Θεού. Ήταν ένα δημιούργημα σοφίας, κάλλους και τελειότητας, αλλά εξαιτίας της υπερηφάνειάς του ξέπεσε της αρχικής ένδοξης θέσης, που κατείχε. **Στον Ησαΐα** ονομάζεται «Εωσφόρος» (υιός της αυγής) και περιγράφεται η πτώση του, μαζί με πλήθος άλλων αγγελικών δυνάμεων.

Στη Βίβλο χαρακτηρίζεται με διάφορες ονομασίες: ***«Ο άρχων του κόσμου τούτου»*** (Ιωάννης ΙΔ/**14**:30), ***«ψεύστης και ο πατήρ του ψεύδους»*** (Ιωάννης Η/**8**:44), ***«ο θεός του κόσμου τούτου»*** (Β΄ Κορινθ. Δ/**4**:4), ***«ο άρχων της εξουσίας του αέρος, το πνεύμα που ενεργεί σήμερον εις τους υιούς της απειθείας»*** (Εφεσίους Β/**2**:2), ***«ο αντίδικός σας Διάβολος»*** (Α' Πέτρου Ε/**5**:8), ***«ο δράκων, ο όφις ο αρχαίος, όστις είναι Διάβολος και Σατανάς»*** (Αποκάλυψη ΙΒ/**12**:9 και Κ/**20**:2), ***«ο πειράζων»*** (Α' Θεσσαλον. Γ/3:5), ***«ο κατήγορος των αδελφών»*** (Αποκάλυψη ΙΒ/**12**:10).

Ο Σατανάς και οι πονηρές του δυνάμεις αντιμάχονται το Θεό και το λαό Του. Ο Διάβολος είναι πανούργος και πονηρός, είναι ο μεγάλος πλάνος (Αποκάλυψη ΙΒ/**12**:9), η τέχνη του είναι να **«μετασχηματίζεται εις άγγελον του φωτός»**, να μεταμορφώνεται από λύκος σε αρνί και να εξαπατά (βλ. Β΄ Κορινθίους ΙΑ/**11**:3, 13-15). Ο Διάβολος είναι ο φορέας της αμαρτίας: ***«Όστις πράττει την αμαρτίαν είναι εκ του Διαβόλου, διότι απ' αρχής ο Διάβολος αμαρτάνει»*** (Α΄ Ιωάννου Γ/**3**:8).

Σε όλες τις γιορταστικές εκδηλώσεις είναι φανερή η σφραγίδα του Διαβόλου και των δυνάμεών του και είναι φανερή γιατί οι γιορτές όπως καθιερώθηκαν και τελούνται στην περίοδο της Καινής Διαθήκης (δηλαδή μετά Χριστό) είναι δικής του επινόησης και τις επέβαλε στον άνθρωπο ως θρησκευτικές για να τον αποπροσανατολίσει από το αληθινό μήνυμα της σωτηρίας του ευαγγελίου. Όλες οι εορτές, μεγάλες ή μικρές, γνωστές ή άγνωστες, είναι ανθρώπινης επινόησης και επιβολής, δεν τις καθιέρωσαν ο Ιησούς και οι απόστολοί Του. Η πρώτη αποστολική εκκλησία, αλλά και αρχικά η μεταποστολική εκκλησία, δεν τηρούσε καμιά εορτή. Ο απόστολος Παύλος γράφει: ***«Ας μη σας κρίνει, λοιπόν, κανένας για φαγητό, ή για ποτό, ή για λόγο ΕΟΡΤΗΣ, ή νεομηνίας, ή ΣΑΒΒΑΤΩΝ, τα οποία είναι σκιά των μελλοντικών πραγμάτων»*** (Κολοσσαείς Β/**2**:16-17).

Γιατί τα γράφει αυτά**;** Γιατί οι Ισραηλίτες γνώριζαν πολύ καλά το νόμο του Θεού για τις εορτές, που τους είχε δώσει με τον Μωϋσή και

που έπρεπε στην περίοδο της Παλαιάς Διαθήκης να τις τηρούν. Ο ίδιος ο Θεός είχε θεσπίσει μόνο **ΕΠΤΑ ΕΤΗΣΙΕΣ** εορτές και **ΜΙΑ ΕΒΔΟΜΙΑΔΙΑΙΑ** εορτή που ήταν το **«Σάββατο»,** οι οποίες κατά σειρά ήσαν: **Πάσχα, Αζύμων, Δράγματος εκ των απαρχών του θερισμού, Πεντηκοστής, Σαλπίγγων, Εξιλασμού και Σκηνοπηγίας** (Λευιτικό ΚΓ/23). Κατά τη διάρκεια των εορτών αυτών οι Ισραηλίτες δεν έπρεπε να κάνουν καμιά απολύτως εργασία και είχαν λατρεία και κοινωνία με το Θεό. Με τη σταυρική θυσία του Ιησού και την ανάστασή Του οι εορτές αυτές καταργήθηκαν, γιατί ήταν «τύποι» μελλοντικών αγαθών. Από τις 7 εορτές έχουν ήδη εκπληρωθεί οι 4 πρώτες, η επόμενη ($5^{η}$) που θα εκπληρωθεί είναι η εορτή των Σαλπίγγων που θα εκπληρωθεί με την αρπαγή της Νύμφης εκκλησίας, όπως αναφέρεται στην Α΄ Κορινθίους ΙΕ/**15**:52 και Α΄ Θεσσαλονικείς Δ/**4**:15-17. Οι υπόλοιπες 2 θα εκπληρωθούν όταν η εκκλησία θα βρίσκεται στην παρουσία του Θεού. Μετά Χριστό δεν υπάρχουν εορτές καθιερωμένες από το Θεό.

Ο Διάβολος **πολεμά** τις αλήθειες του Λόγου του Θεού με φοβερό μίσος και μανία, γιατί η αλήθεια ελευθερώνει τον άνθρωπο που αυτός και οι δυνάμεις του τον έχουν δέσει επί αιώνες. Όταν ο καθαρός λόγος σπέρνεται στις καρδιές των ανθρώπων, αυτός **ενεργεί** για να τον αφαιρέσει (Μάρκος Δ/**4**:15), **τυφλώνει** την πνευματική διάνοια του ανθρώπου για να μην γνωρίσει τον Ιησού ως προσωπικό του σωτήρα (Β' Κορινθίους Δ/**4**:3-4), **παραπλανά** τους εκλεκτούς του Θεού, (Α' Κορινθ. Ζ/**7**:5, Β΄ Κορινθ.Β/**2**:11), **κατηγορεί** συνέχεια τα παιδιά του Θεού (Αποκάλ. ΙΒ/**12:**10) και **αντιτίθεται** σε κάθε ενέργεια του Θεού και των αγίων Του (Α΄ Θεσσαλονικείς Β/**2**:18).

Τα δαιμόνια, οι καλικάντζαροι, τα ξωτικά και όλες οι δυνάμεις της κόλασης δεν φεύγουν με ανθρώπινες δοξασίες, προλήψεις και ενέργειες. Ολόκληρη η κόλαση υποτάσσεται και τρέμει μόνο ένα ΟΝΟΜΑ, που είναι το όνομα **το υπέρ παν όνομα**, στο όνομα του ΙΗΣΟΥ, στο οποίο θα γονατίσει ***«παν γόνυ επουρανίων*** (αγγέλων) ***και επιγείων*** (ανθρώπων) ***και καταχθονίων*** (δαιμονίων)***, και πάσα γλώσσα να ομολογήση ότι ο Ιησούς Χριστός είναι Κύριος εις δόξαν Θεού Πατρός»*** (Φιλιππησίους Β/**2**:10-11).

© COPYRIGHT 11/2014 - ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ
οδός Κηφισίας 37 - Τ.Κ. 141 21 Ηράκλειο Αττικής
Τηλ.: 210 - 28 21 537 ❖ Κινητό: 694 – 49 21 318
E-MAIL: filadelfos02@hotmail.com ❖ FACEBOOK: Filadelfos

ΣΧΟΛΙΑΖΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

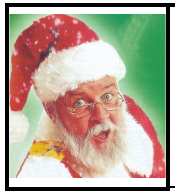

ο "Αϊ Βασίλης" των ημερών μας:

Πραγματικότητα, Μύθος ή Απάτη;

με τον ΑΛΚΙΒΙΑΔΗ ΤΖΕΛΕΠΗ

❖ Βασικό σύμβολο των εορταστικών εκδηλώσεων Χριστουγέννων και Πρωτοχρονιάς είναι ένας συμπαθής και καλοκάγαθος χοντρούλης, με πλούσια κάτασπρη γενειάδα, ντυμένος στα κόκκινα και που κυκλοφορεί μ' ένα έλκηθρο. Όταν τον «βλέπουν» οι πιτσιρικάδες φωνάζουν: ***«Έρχεται ο Άϊ Βασίλης και μας φέρνει δώρα…».*** Όπου και εάν κοιτάξεις στις ημέρες αυτές παντού βλέπεις τη μορφή του. Είναι τόσο πολύ ταυτισμένος με τις εορταστικές εκδηλώσεις των ημερών αυτών, και «πουλάει» τόσο πολύ, που θεωρείται κάποιος παράλογος εάν προσπαθήσει να αμφισβητήσει την κυριαρχία του. Αλλά ποιος είναι αυτός ο «Άϊ Βασίλης», υπήρξε υπαρκτό πρόσωπο, ή πρόκειται περί μύθου και απάτης;»

Πρόκειται για ένα πρόσωπο με πολλά ονόματα και πολλές πατρίδες: Για την Ανατολική Ορθόδοξη κοινωνία και κυρίως για τους Έλληνες είναι **ο «Άγιος Βασίλειος»** από την Καισάρεια της Καπαδοκίας στη Μικρά Ασία, για τη Δυτική Καθολική κοινωνία είναι ο **«Άγιος Νικόλαος»**, που για τους Αγγλόφωνους (Ευρωπαίους και Αμερικανούς) είναι ο **«Santa Claus»** (Σάντα Κλάους), που έρχεται από την μακρινή και παγωμένη Λαπωνία, επάνω σ' ένα έλκηθρο που το σέρνουν Τάρανδοι, για τους Ολλανδούς είναι ο **«Sinterklaas»**, για τους Προτεστάντες της Γερμανίας είναι ο **«Weihnachtsmann»**, για τους Άγγλους είναι ο **«Father Christmas»** (ο «Πατέρας των Χριστουγέννων»), για τους Γάλλους είναι ο **«Pere Noel»** (Περ Νοέλ) και πολλές άλλες ονομασίες σε διάφορα μέρη της Γης.

Γενεαλογική προέλευση του Δυτικού «**Σάντα Κλάους»** είναι ο Άγιος Νικόλαος, επίσκοπος Μύρας (4^{ος} μ.Χ. αιώνας), που τον θεωρούσαν φύλακα και προστάτη των παιδιών και που στις ημέρες μας επάνω σ' ένα έλκηθρο φέρνει δώρα στα παιδιά, που τους τα δίνει το βράδυ της Πρωτοχρονιάς, κατεβαίνοντας από την καμινάδα του σπιτιού τους και εάν το σπίτι τους δεν έχει τζάκι, βρίσκουν το δώρο τους κάτω από το στολισμένο «χριστουγεννιάτικο» δένδρο. Πρόκειται για την αναβίωση ενός ειδωλολατρικού εθίμου, όπου ο **Οντίν**, Νορβηγική θεότητα, με το οχτάποδο άλογό του διέσχιζε τον παγωμένο βορρά την ημέρα του Χειμερινού Ηλιοστασίου, σκορπίζοντας δώρα στα παιδιά. Η εμφάνιση του σύγχρονου «Σάντα Κλάους» σε όλες τις περιοχές είναι πλέον η ίδια: Ένας συμπαθής και ευτραφής παππούς με μεγάλη κοιλιά, με ροδοκόκκινα μάγουλα, με πλούσια και πυκνή άσπρη γενειάδα και με κόκκινη στολή, που συμπεριλαμβάνει σκούφο και μπότες.

Με την ίδια ακριβώς μορφή παρουσιάζεται σήμερα και ο **«Άγιος Βασίλης»** της Ορθόδοξης Ελληνικής κοινωνίας, που σαν στολίδι πλέον βρίσκεται στις διάφορες χριστουγεννιάτικες αγορές. Αντίθετα, η εμφάνιση του πραγματικού «άγιου Βασιλείου» δεν έχει καμιά απολύτως σχέση με τον σημερινό «Άϊ Βασίλη». Ο (Μέγας) Βασίλειος γεννήθηκε στη Νεοκαισάρεια του Πόντου το έτος **330** μ.Χ. από μεγάλη και πλούσια οικογένεια. Το έτος **345** μ.Χ. περίπου πηγαίνει για σπουδές στην Καισάρεια, όπου γνωρίζεται με το Γρηγόριο τον Ναζιανζηνό. Στη συνέχεια μεταβαίνει για σπουδές στην Κωνσταντινούπολη και στην Αθήνα. Το **358** μ.Χ. τελειώνει τις σπουδές του και γυρίζει στην Καισάρεια. Αργότερα βαπτίζεται στο νερό και αποφασίζει να αφιερωθεί στο έργο του Θεού. Το **368** μ.Χ., όταν ξέσπασε πείνα στην Καισάρεια βοήθησε όλους αυτούς που υπέφεραν κα ίδρυσε συγκρότημα από φιλανθρωπικά ιδρύματα, που πήρε το όνομά του «Βασιλειάδα». Το **370** μ.Χ. εκλέχτηκε Επίσκοπος Καισαρείας. Στην εμφάνιση ήταν άτομο ψιλόλιγνο και ζούσε βαθειά ασκητική ζωή. Πέθανε το έτος **379** μ.Χ. σε ηλικία 49 ετών. Ονομάσθηκε Μέγας λόγω του μεγάλου έργου του και η Ορθόδοξη Ανατολική Εκκλησία τιμά τη μνήμη του την 1^{η} Ιανουαρίου.

Το μεγάλο ερώτημα που τίθεται στα χείλη όλων είναι: «Τι σχέση έχει ο πραγματικός **«Μέγας Βασίλειος»**, ο λεπτός και ασκητικός στη μορφή, που η ζωή του ήταν μια διαρκής θυσία για τους συνανθρώπους τους, με τον ευτραφή, καλοκάγαθο και κοκκινοντυμένο **«Άϊ Βασίλη» ή «Σάντα Κλάους»** που εκατομμύρια άνθρωποι, κάθε χρόνο τους μήνες Δεκέμβριο και Ιανουάριο, τον έχουν «σύμβολο» και τον «προσκυνούν» ως τον θεό της καλοπέρασης, της ευδαιμονίας και της ευμάρειας;»

Δημιουργός του είναι ο Αμερικανός σχεδιαστής **Τόμας Νάστ**, που μετέτρεψε την παραδοσιακή ασκητική μορφή του **«Father Christmas»** σε μια εικόνα (μορφή) που αντικατοπτρίζει την αφθονία και την ευμάρεια. Μετέτρεψε το χαρακτήρα του Άγιου Βασίλη σε Αμερικανικό σύμβολο του υλισμού. Ο σημερινός **«Άγιος Βασίλης»** γεννήθηκε κατά τη διάρκεια του Αμερικάνικου Εμφυλίου πολέμου (19^{ος} αιώνας), όταν ο Τόμας Νάστ εργαζόταν στο περιοδικό Harper's Weekly και του είχε ανατεθεί να απεικονίζει τα δρώμενα του πολέμου με εικόνες και μία από αυτές ήταν **«Ο ΑΓΙΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ»,** όπου για πρώτη φορά παρουσιάζεται ο «άγιος» με τα χαρακτηριστικά ενός ευτραφούς άνδρα ολοστρόγγυλου και ροδαλού, καλυμμένου από άστρα, ο οποίος μοίραζε δώρα σ' ένα στρατόπεδο των Βορείων

(έτος 1862). **Ο «Άγιος Βασίλης» του Τ.Ναστ δεν εξελίχθηκε, αλλά παρέμεινε ο ίδιος με το κόκκινο κουστούμι, τα λευκά γουνάκια και την άσπρη του γενειάδα.** Με το σκίτσο αυτό του Ναστ τα Χριστούγεννα καθιερώθηκαν **ως ημέρα αργίας** και ο ευτραφής και κουστουμάτος «Άγιος Βασίλης» αναγορεύτηκε σε **τοπική θεότητα,** ως ένα καλόκαρδο πνεύμα που αντιπροσώπευε την ευμάρεια και την οικογενειακή ζωή των Βορείων. Τον επόμενο 20ό αιώνα ο «Άγιος Βασίλης» του Τόμας Ναστ είχε μετατραπεί σε **παγκόσμια θεότητα**. Σήμερα η άποψη που επικρατεί είναι ότι ο «Αγιος Βασίλης» έχει ως κατοικία το Βόρειο Πόλο, σε μια τοποθεσία που ονομάζεται Λαπωνικά «Κορβατουντούρι» και για συντροφιά του είναι τα **ξωτικά-νάνοι** που ολόκληρο το χρόνο φτιάχνουν παιχνίδια για να ικανοποιήσουν τις απαιτήσεις των παιδιών, οι **τάρανδοι** για να τον μεταφέρουν κάθε χρόνο στο μακρινό του ταξίδι και η **γάτα του** που την ονομάζει «Χιονονιφάδα».

Ένα άλλο ερώτημα που τίθεται είναι: *«Ο εορτασμός (κάθε χρόνο) της γέννησης του Ιησού Χριστού είναι στο να τρώει ο άνθρωπος κουραμπιέδες, μελομακάρονα, γαλοπούλες, βασιλόπιτες και όλα τα πλούσια εδέσματα που ετοιμάζει τις ημέρες εκείνες, να στολίζει το όμορφο «χριστουγεννιάτικο» δένδρο και να γεμίζει το σπίτι του με τις φιγούρες του «Αϊ Βασίλη» (Σάντα Κλάους) του Τόμας Ναστ ή να διακηρύξει στους γύρω συνανθρώπους του, **γιατί** γεννήθηκε ο Ιησούς; **Ποιος** ήταν ο σκοπός Του; **Τι** είπε ότι πρέπει εμείς να ακολουθούμε; **Πως** πρέπει να τιμάμε τη γέννησή Του;»*

❖ Ο Λόγος του Θεού, η Αγία Γραφή μας προειδοποιεί: ***«Τεκνία φυλάξατε εαυτούς από των ειδώλων»*** (Α΄ Ιωάννου Ε/**5**:21) και ***«Προσέχετε λοιπόν πώς να περιπατήτε ακριβώς, μη ως άσοφοι, αλλά ως σοφοί εξαγοραζόμενοι τον καιρόν, διότι αι ημέραι είναι πονηραί»*** (Εφεσίους Ε/**5**:15-16).

Ο Λόγος του Θεού μας αποκαλύπτει ότι ο Διάβολος είναι ***«ο άρχων του κόσμου τούτου»*** (Ιωάννης ΙΒ/**12**:31) και ***«ο πλανών την οικουμένην όλην»*** (Αποκάλυψη ΙΒ/**12**:9) και ο στόχος του είναι να παρασύρει τον ανθρωπο μακριά από το θέλημα του Θεού, που θέλημά Του είναι να μάθει ο άνθρωπος να Τον λατρεύει ***«εν πνεύματι και αληθεία»*** και όχι με εξωτερικούς ανθρώπινους τύπους, που συνηθως καταλήγουν σε είδωλα. Θα ρωτήσει κάποιος εύλογα: **«Είναι αμαρτία να έχω σπίτι μου τις φιγούρες του ευτραφούς «Αι Βασίλη;»** Κατ' αρχάς «αμαρτία» είναι ότι έρχεται σε αντίθεση με το θέλημα του Θεού. Εφόσον λοιπόν λέγεις και ισχυρίζεσαι πως είσαι Χριστιανός αναγεννημένος και πληρωμένος με το Πνεύμα του Θεού και εφόσον γνωρίζεις ότι η συγκεκριμένη μορφή αντιπροσωπεύει το λεγόμενο **«πνεύμα των Χριστουγέννων»,** δεν έχει καμιά θέση μέσα στο σπίτι σου, γιατί αποτελεί (πρόσεξέ το αυτό) **σύμβολο** του εχθρού της ψυχής σου, του Διαβόλου, που ο μοναδικός στόχος του είναι να σε παρασύρει μακριά από **την** ΑΛΗΘΕΙΑ, και ο Ιησούς Χριστός διακήρυξε ***«Εγώ είμαι η ΟΔΟΣ, και η ΑΛΗΘΕΙΑ, και η ΖΩΗ»***.

'Οταν λέμε ότι **«ακολουθούμε το ΠΝΕΥΜΑ των Χριστουγέννων»** εννοούμε σύμφωνα με το Λόγο του Θεού, **ή** το **«αγαθό Πνεύμα»** που είναι ο Ένας και Μοναδικός Αληθινός Θεός που υπάρχει και φανερώθηκε «εν Χριστώ Ιησού», **ή** ένα **«πονηρό πνεύμα»** που ενεργεί επάνω στους υιούς της απειθείας. Ο Διάβολος είναι μαέστρος στο να επιφέρει την πλάνη και να εξαπατά τον άνθρωπο. Άλλωστε όλοι γνωρίζουν ότι τα **«**ΞΩΤΙΚΑ**»** (η παρέα του Άϊ Βασίλη) είναι **«**ΔΑΙΜΟΝΙΑ**»**.

Σε προτρέπω -αγαπητέ αναγνώστη- **να μην βάζεις** μέσα στο σπίτι σου τη φιγούρα του Τόμας Ναστ, όπου βέβαια είναι δυνατόν (γιατί σήμερα τα πάντα έχουν επάνω τους τη μορφή αυτή), **ούτε να φοράς** τη «στολή» του Άι Βασίλη, γιατί είναι σύμβολα δαιμονικά και γνώριζε πως ο Διάβολος παρουσιάζεται ***«ως άγγελος φωτός»*** και εφόσον έχεις σύμβολα και αντικείμενα που «ανήκουν» στο Διάβολο, αυτός έχει δικαιώματα και εξουσία επάνω σου και επάνω στην οικογένειά σου. Γι' αυτό, μην απορείς, γιατί στο σπίτι σου υπάρχουν συνέχεια προβλήματα**:** Φιλονικίες, διαμάχες, ψυχολογικά προβλήματα, αρρώστιες, δεν υπάρχει χαρά και ηρεμία. **Θερίζεις ότι σπέρνεις.** Εφόσον έχεις απορρίψει το νόμο του Θεού, θερίζεις τους καρπούς της απείθειας και της αμαρτίας.

Έχεις ξεφύγει από το θέλημα του Θεού και αυτό είναι προφητευμένο μέσα στη Βίβλο: ***«Το δε Πνεύμα ρητώς λέγει ότι εν υστέροις καιροίς* θέλουσιν αποστατήσει τινές από της πίστεως, προσέχοντες *εις ΠΝΕΥΜΑΤΑ ΠΛΑΝΗΣ και εις ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΔΑΙΜΟΝΙΩΝ….»*** **(**Α΄ Τιμόθεου Δ/**4**:1-2**).** Γνώριζε ότι ο Ιησούς Χριστός επάνω στο σταυρό του Γολγοθά πέθανε προσωπικά **για σένα,** για να σε ελευθερώσει από τη δυναστεία και την εξουσία του Διαβόλου και των πονηρών του δυνάμεων. Ζήτησε από τον Ιησού να σε ευλογήσει και σένα και την οικογένειά σου και το σπίτι σου και κάθε σου ενέργεια για το νέο έτος που έρχεται και Αυτός θα το κάνει, γιατί **σε αγαπάει**.

Για πληροφορίες – επικοινωνία:
© COPYRIGHT 12/2009 - ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ
οδός Κηφισίας 37 - Τ.Κ. 141 21 Ηράκλειο Αττικής
Τηλ.: 210 - 28 21 537 ❖ Κινητό: 694 – 49 21 318
E-MAIL: filadelfos02@hotmail.com ❖ YOUTUBE: FiladelfosTV
FACEBOOK: Alkiviadis Tzelepis ή Filadelfos

ΣΧΟΛΙΑΖΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

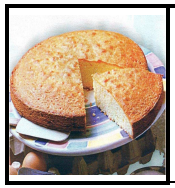

Το έθιμο της ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑΣ

Είναι "χριστιανικό" έθιμο, ή αναβίωση αρχαίας δοξασίας;

με τον ΑΛΚΙΒΙΑΔΗ ΤΖΕΛΕΠΗ

❖ Οι άνθρωποι πάντοτε ήθελαν να μάθουν το μέλλον, πάντοτε ήθελα να γνωρίζουν το «αύριο» και για το λόγο αυτό, από την αυγή της ανθρώπινης ιστορίας, από τους αρχαίους χρόνους, κατέφευγαν στους ιερείς, στους μάγους, στα μαντεία και γενικά σε οποιαδήποτε πηγή θα μπορούσε να τους δώσει ικανοποιητικές απαντήσεις και να λύσει τις εσωτερικές απορίες τους. Οι εποχές άλλαξαν, ο άνθρωπος προόδευσε, κατέκτησε το σύμπαν, η ψηφιακή τεχνολογία μπήκε σε όλους τους τομείς της ζωής του, αλλά η επιθυμία του για τη γνώση του μέλλοντος παρέμεινε το ίδιο ζωηρή και αμείωτη. Ο άνθρωπος του 21ου αιώνα δεν λατρεύει πλέον τους ψεύτικους αρχαίους θεούς, όποια ονομασία και εάν είχαν (Δίας, Βάαλ, Αστάρτη, Όσιρις, Μίθρας, κλπ), αλλά μέσα στη «νέα» του θρησκεία, έχει μεταφέρει όλα ήθη και τα έθιμα του αρχαίου ειδωλολατρικού κόσμου, σε μία προσπάθεια να ικανοποιήσει το πνευματικό κενό που νιώθει μέσα του.

Είναι άξιο προσοχής και απορίας ότι στη σημερινή ηλεκτρονική και ψηφιακή εποχή οι άνθρωποι, κατά μάζες, για να μάθουν το μέλλον τους προσφεύγουν στα σύγχρονα «μαντεία», στους αστρολόγους, μάγους, μάντεις, καζαμίες, ψυχοερευνητές, σε χειρομαντεία, ταρομαντεία, καφεμαντεία και κάθε μορφής αποκρυφισμού. Υπάρχει όμως και ένα βιβλίο, που παγκόσμια κατέχει το ρεκόρ πωλήσεων και που περιγράφει την ιστορία από τη δημιουργία μέχρι και τη συντέλεια του κόσμου και κατά συνέπεια στις σελίδες του ξετυλίγεται με εκπληκτική λεπτομέρεια το αύριο και έχουμε βεβαίωση γι' αυτό η ακρίβεια με την οποία ιστορικά έχουν εκπληρωθεί οι «προφητείες» της. Το βιβλίο αυτό είναι η Αγία Γραφή, είναι ο γραπτός Λόγος του Θεού και που για μας τους Έλληνες αποτελεί ύψιστη τιμή και μοναδικό προνόμιο να έχει γραφεί απευθείας και στη δική μας γλώσσα (Καινή Διαθήκη) και αντί να διακοσμεί τα ράφια της βιβλιοθήκης μας, θα πρέπει καθημερινά να διαβάζεται από τον καθένα και αποτελεί τον οδηγό στη ζωή του.

Η πορεία της εκκλησίας των πρώτων αποστολικών χρόνων (τους δύο πρώτους μ.Χ. αιώνες) υπήρξε ένδοξη και λαμπρή. Οι πιστοί διακήρυτταν την πίστη τους στο Ιησού Χριστό και δεν τους φόβιζαν ούτε οι διωγμοί, ούτε οι φυλακίσεις, ούτε τα λιοντάρια της Ρώμης, τίποτα από όλα αυτά. Ένα μόνο τους ενδιέφερε, να εξυψώνουν και να δοξάζουν τον Κύριο Ιησού Χριστό, που με το αίμα Του, τους έδωσε αιώνια απόλαυση του προσώπου Του. Με την πάροδο όμως των αιώνων, άρχισε σταδιακά και η αντίστροφη πορεία, αρχής γενομένης από την εποχή του Μεγάλου Κωνσταντίνου, όπου έπαυσαν οι διωγμοί των Χριστιανών από τη Ρώμη (313 μ.Χ.), επήλθε πνευματική χλιαρότητα και τέλος συμβιβασμός με ανθρώπινα συστήματα. Πλήθος αρχαίων λατρευτικών δοξασιών και εθίμων μπήκαν στη ζωή των «πιστών» αλλάζοντας προσωπείο και παίρνοντας «χριστιανικό μανδύα». Δεν λάτρευαν πλέον την παρθένα Αθηνά, αλλά την παρθένα Μαρία, όχι τον Ποσειδώνα (προστάτη της θάλασσας), αλλά τον άγιο Νικόλαο, όχι τον Άρη (θεό του πολέμου), αλλά τον άγιο Γεώργιο, δεν πήγαιναν πλέον στα μαντεία για να μάθουν το μέλλον τους, αλλά οι αρχαίες προλήψεις και δεισιδαιμονίες όχι μόνο κυριαρχούσαν στη ζωή τους, αλλά η επιβίωσή τους εξαρτιόταν από την τήρησή τους.

❖ Ο σύγχρονος άνθρωπος του 21ου αιώνα, για τον εορτασμό των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς θεωρεί απαραίτητα Χριστουγεννιάτικο δέντρο**,** αμέτρητες φιγούρες του Αϊ Βασίλη**,** στολίδια με καμπάνες, κεριά και αγγελάκια**,** δώρα πολλά**,** βιτρίνες καταστημάτων στολισμένες φανταχτερά, σπίτια στολισμένα και φωταγωγημένα, πλούσια τραπέζια, άφθονα γλυκά (κουραμπιέδες, μελομακάρονα), **γούρια** για την πρωτοχρονιά και λίγο **χαρτοπαιξία** (ε, για το «καλό του χρόνου»), **βασιλόψωμο** για τύχη και πάρα πολλά άλλα γνωστά ή άγνωστα ήθη και έθιμα. Στις λίγες γραμμές που διαθέτουμε να ασχοληθούμε πως επικράτησε σε όλο στο «χριστιανικό» κόσμο **η πρωτοχρονιάτικη κοπή της ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑΣ** και εάν αυτό συμφωνεί με το Λόγο του Θεού.

Το κόψιμο της βασιλόπιτας αποτελεί καθαρή αναβίωση ειδωλολατρικού εθίμου. Στην αρχαιότητα οι Έλληνες, σε μεγάλες αγροτικές (κυρίως) γιορτές πρόσφεραν στους θεούς τον ***«εορταστικό ΑΡΤΟ».*** Τέτοιες γιορτές ήταν τα **«Θαλύσια»** και τα **«Θεσμοφόρια».** Χαρακτηριστικό στοιχείο της βασιλόπιτας είναι ότι ο άνθρωπος δοκιμάζει την ΤΥΧΗ του και με το ΚΕΡΜΑ της (που το θεωρεί γούρι), προσπαθεί να μαντέψει τι του επιφυλάσσει η νέα χρονιά. Δεν πρέπει να ξεχνούμε ότι εξέχουσα θέση μεταξύ των αρχαίων Ελληνικών θεοτήτων είχε και η θεά Τύχη, προς την οποία απηύθυναν την προσευχή τους οι πρόγονοί μας και για ασήμαντα καθημερινά γεγονότα.

Θεωρείται από όλους τους ιστορικούς ότι η περίοδος που κυβέρνησαν το Βυζάντιο οι αυτοκράτορες **Ιουλιανός** ο λεγόμενος Παραβάτης (361–363 μ.Χ.) και ο **Θεοδόσιος** ο Μέγας (379-395 μ.Χ.), ήταν οι πιο μελανές όσον αφορά την πνευματική πορεία των ανθρώπων. Ο

Ιουλιανός ήθελε να καταργήσει την «νέα» Χριστιανική πίστη και να επαναφέρει την αρχαία Ελληνική ειδωλολατρία, γεγονός που απέτυχε μεν, αλλά κατάφερε όσο βασίλεψε να επαναφέρει αρχαίες δοξασίες και λατρείες οι οποίες παρέμειναν και μετά το θάνατό του. Ο Θεοδόσιος, αν και εξαιρετικός ηγέτης στα στρατιωτικά θέματα, υπήρξε «φανατικός» της νέας πίστης, με αποτέλεσμα να επιβάλλει δια της βίας το Χριστιανισμό στους βάρβαρους λαούς που κατακτούσε, με αποτέλεσμα αυτοί, για να μη χάσουν τη ζωή τους, δεχόντουσαν το «Χριστιανισμό», αλλά έφερναν μέσα σ' αυτό και όλες τις προηγούμενες ειδωλολατρικές δοξασίες και λατρευτικές τους συνήθειες, μεταξύ των οποίων ήταν και ο **«εορταστικός ΑΡΤΟΣ»,** η μετέπειτα **«ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑ»**.

❖ **<u>Για το πώς καθιερώθηκε το έθιμο της βασιλόπιτας, σαν αναπόσπαστο μέρος της Πρωτοχρονιάς υπάρχουν οι ακόλουθες δύο (2) δοξασίες</u>:**

(1) Επί των ημερών, που επίσκοπος της Καισαρείας ήταν ο Μέγας Βασίλειος (330 – 379 μ.Χ.), Έπαρχος της Καππαδοκίας ήταν ένας πολύ σκληρός και φιλάργυρος άνθρωπος, τύραννος και δυνάστης της περιοχής, ο οποίος ζήτησε να του δοθούν όλοι οι θησαυροί της πόλης, αλλιώς θα την πολιορκούσε και θα την λεηλατούσε. Την επόμενη ημέρα, περικύκλωσε την Καισάρεια με το στρατό του, μπήκε με ακολουθία μέσα και ζήτησε να δει το Βασίλειο και του απαίτησε όλο το χρυσάφι της πόλης και ότι άλλο πολύτιμο υπήρχε σ' αυτήν. Ο Βασίλειος του απάντησε ότι οι άνθρωποι δεν είχαν τίποτε άλλο από φτώχεια και πείνα, γεγονός που εξόργισε τον Έπαρχο και άρχισε να τον απειλεί ότι θα τον εξορίσει ή θα τον σκοτώσει.

Οι πιστοί της Καισάρειας, που αγαπούσαν τον Βασίλειο, μάζεψαν ότι χρυσαφικά είχαν, ώστε δίνοντάς τα στο σκληρό στρατηγό να σωθούν. Ο Βασίλειος, αφού πρώτα προσευχήθηκε, παρουσίασε στον Έπαρχο τα χρυσαφικά που είχε μαζέψει μέσα σ' ένα σεντούκι. Τη στιγμή που ο στρατηγός πήγε να ανοίξει το σεντούκι, εμφανίζεται ένας λαμπρός καβαλάρης με το στρατό του και αφανίζει τον τύραννο Έπαρχο και τους στρατιώτες του. Όλοι πίστεψαν ότι ήταν ο άγιος Μερκούριος με τους αγγέλους του Κυρίου.

(1) Μία άλλη παράδοση αναφέρει ότι ο Έπαρχος δεν ζήτησε τίποτα από τους κατοίκους της Καισάρειας, αλλά επειδή ήταν πολύ σκληρός και τον φοβόντουσαν καθ' υπερβολή, ζήτησαν από τον πνευματικό ποιμένα τους τι να κάνουν, γιατί αυτός επρόκειτο να έρθει στην πόλη τους. Ο Βασίλειος τους συμβούλεψε να προσευχηθούν και να περιμένουν την επέμβαση του Θεού και επειδή γνώριζε το πάθος της φιλαργυρίας του στρατηγού, τους συνέστησε να προσφέρουν ότι πολύτιμο είχαν. Οι κάτοικοι της πόλης με προθυμία ανταποκρίθηκαν στη σύσταση του Βασιλείου και την επομένη ημέρα είχε συγκεντρωθεί πλήθος χρυσαφικών και πολύτιμων αντικειμένων, τα οποία τοποθέτησαν σε πολυτελή άμαξα της εποχής. Στη συνέχεια, όλοι μαζί βγήκαν έξω από την πόλη, για να προϋπαντήσουν τον Έπαρχο, τον οποίο όταν συνάντησαν ο Βασίλειος τον προσφώνησε με ωραία λόγια και του πρόσφερε εκ μέρους των κατοίκων τον πολύτιμο θησαυρό που είχαν μαζέψει. Εκείνη τη στιγμή, έγινε ένα «θαύμα», ο σκληρός εκείνος άνθρωπος, συγκινήθηκε από την όμορφη υποδοχή των κατοίκων της πόλης και από τα γλυκά λόγια του Βασιλείου και δεν δέχθηκε να πάρει το θησαυρό που του πρόσφεραν.

Η συνέχεια και στις δύο παραπάνω περιπτώσεις, είναι σχεδόν πανομοιότυπη: Μετά την αφανισμό του στρατού του Έπαρχου από τον λαμπρό καβαλάρη, στην πρώτη περίπτωση, ή μετά την αποχώρηση του Έπαρχου στη δεύτερη περίπτωση, ο Βασίλειος είχε να αντιμετωπίσει ένα σοβαρό πρόβλημα, πως δηλαδή να επιστρέψει στον καθένα ότι είχε προσφέρει, καθόσον ο διαχωρισμός ήταν αντικειμενικά δύσκολος. Κάλεσε τους βοηθούς του και έδωσε εντολή να ζυμώσουν «πλακούντια» (πίτες - ψωμάκια) και μέσα σε κάθε ψωμάκι να μπουν τα χρυσαφικά. Όταν αυτά ετοιμάστηκαν, τα μοίρασε ο ίδιος στους κατοίκους της πόλης σαν μια ευλογία. Στην αρχή όλοι παραξενεύτηκαν για την προσφορά αυτή του ποιμενάρχη τους, αλλά η έκπληξή τους ήταν ακόμα μεγαλύτερη όταν κάθε οικογένεια έκοβε το ψωμάκι και μέσα σ' αυτό έβρισκε το χρυσαφικό που είχαν προσφέρει. Σε ανάμνηση λοιπόν του γεγονότος αυτού, καθιερώθηκε οι «χριστιανοί» στην εορτή του αγίου Βασιλείου να φτιάχνουν τη λεγόμενη «βασιλόπιτα» και μέσα σ' αυτή να βάζουν ένα χρυσό νόμισμα, το οποίο είναι το «τυχερό γούρι» και φέρνει ευτυχία, χαρά και πλούτο σ' αυτόν που το βρίσκει.

❖ Η λαϊκή αυτή δοξασία (μύθος) δεν έχει καμιά σχέση με την πραγματικότητα. <u>Αγία Γραφή, που είναι ο Λόγος του Θεού, αποκαλύπτει ότι ο Διάβολος είναι *«ο πλανών την οικουμένην όλην»* (Αποκάλυψη ΙΒ/**12**:9) και ο στόχος του είναι να παρασύρει τον άνθρωπο μακριά από το θέλημα του Θεού και να ακολουθεί «γραιώδεις μύθους» που δεν υψώνουν τον Ιησού Χριστό, αλλά να είναι δεμένος με προλήψεις και δεισιδαιμονίες</u>. Όταν μία οικογένεια κόβει τη βασιλόπιτα, **πρέπει απαραίτητα να ακολουθήσει ένα συγκεκριμένο τελετουργικό,** που αν παρεκκλίνει από αυτό, αποτελεί «αμαρτία» και δεν μπορεί να υπάρχει ευλογία σ' αυτόν που θα βρει το «φλουρί». Ο αρχηγός της οικογένειας σταυρώνει τρεις φορές με το μαχαίρι την πίτα και μετά

αφού σταυροκοπιέται ο ίδιος, την κόβει. Το 1ο κομμάτι ανήκει στον **Ιησού**, το 2ο στη **μητέρα Του** (όχι σε όλες τις περιπτώσεις), το 3ο κομμάτι στον **Αι – Βασίλη**, το επόμενο κομμάτι είναι για τους **φτωχούς** και μετά για την **υπόλοιπη οικογένεια**, αρχίζοντας από το γεροντότερο μέχρι και το νεότερο μέλος της (παππούς, γιαγιά, μπαμπάς, μαμά, παιδιά). Εάν κάποιος λείπει απρόοπτα (ή βρίσκεται μακριά ξενιτεμένος), κόβεται το κομμάτι του με τη σειρά και μετά φυλάσσεται στο εικόνισμα. Σε μερικά μέρη της Ελλάδας κόβεται κομμάτι για το σπίτι και τα ζωντανά που είναι στο σπίτι.

Σε μερικά μέρη, δεν αρκούνται στο σταύρωμα της πίτας μόνο με το **ΜΑΧΑΙΡΙ** αλλά ακολουθούν και άλλες δοξασίες: **(α)** Με ένα **ΠΙΡΟΥΝΙ** τρυπούν την πίτα σταυρωτά, για να τρυπηθεί ο εχθρός και το «κακό μάτι». **(β)** Με ένα σιδερένιο **ΚΛΕΙΔΙ** σταυρώνουν την πίτα για να κλείσουν τα «κακά στόματα», δηλαδή από κατάρες. **(γ)** Στρίβουν το ταψί με την πίτα τρεις φορές, για να υπάρχει ευλογία.

Το ερωτήματα είναι πολλά και βασανιστικά:

- **«Εάν το φλουρί πέσει στον πατέρα, αυτός θα έχει ΤΥΧΗ και η υπόλοιπη οικογένεια θα έχει ΑΤΥΧΙΑ - ΔΥΣΤΥΧΙΑ;»**
- **«Πως αντέχει ο πατέρας να ξέρει ότι το παιδί του είναι ΑΤΥΧΟ, αφού δεν του έπεσε το φλουρί και στο νέο έτος θα έχει πρόβλημα;»**
- **«Και εάν πέσει στο Χριστό, τότε Αυτός θα έχει την ευλογία, για ένα έθιμο που ο Ίδιος δεν καθιέρωσε, ή όλη η οικογένεια θα έχει τύχει;»**
- **«Εάν μια οικογένεια δεν έχει βάλει «φλουρί», ή κατά λάθος κάπου χάθηκε - παρέπεσε, ή όταν κόπηκε η πίττα δεν έπεσε σε κανένα, αλλά έμεινε στο υπόλοιπο που περίσσεψε, τότε η οικογένεια θα είναι δυστυχισμένη το νέο έτος;»**

Υπάρχει ακόμα ένα πιο φοβερό ερώτημα: «Οι πιστοί των πρώτων αποστολικών αιώνων (για 200 – 300 χρόνια περίπου) που δεν εφάρμοζαν το έθιμο αυτό, αφού δεν υπήρχε, δεν είχαν ευλογίες;» Ευτυχώς που όλοι γνωρίζουμε πως οι πρώτοι πιστοί εκείνης της περιόδου, που είχαν απαρνηθεί τον κόσμο και είχαν απορρίψει το αρχαίο ειδωλολατρικό σύστημα, έδιναν τη μαρτυρία τους για τον Ιησού Χριστό με δύναμη, γεγονός που τους στοίχιζε και την ίδια τους τη ζωή. Ο Ιησούς Χριστός όταν συνάντησε τη γυναίκα Σαμαρείτισσα, της είπε ότι η λατρεία προς το Θεό πρέπει να γίνεται ***«εν πνεύματι και αληθεία»*** (ΙωάννηςΔ:23), λατρεία δηλαδή που να είναι ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ και να στηρίζεται στην ΑΛΗΘΕΙΑ και όχι στο ψέμα, στην πρόληψη και στις ανθρώπινες επινοήσεις.

Θα ρωτήσει κάποιος εύλογα: **«Το βασιλόψωμο στην εποχή μας είναι γλυκό ΤΣΟΥΡΕΚΙ, έτσι πουλιέται στα αρτοποιεία, είναι αμαρτία εάν τηρήσω το έθιμο, χωρίς να δέχομαι συνειδητά την ειδωλολατρική του καταγωγή, απλά για να χαρούν τα παιδιά μου με το φλουρί; Έτσι για «αστείο;» Για το καλό του χρόνου;».** Κατ' αρχάς γνώριζε ότι «αμαρτία» είναι ότι έρχεται σε αντίθεση με το θέλημα του Θεού και εφόσον λέγεις και ισχυρίζεσαι πως είσαι αναγεννημένος (συνειδητός) Χριστιανός, τότε πρέπει να ακολουθείς αυτά που ο Λόγος του Κυρίου μας προτρέπει, δηλαδή να μη συμμορφωνόμαστε με το σύστημα του κόσμου, αλλά να μεταμορφωνόμαστε με την ανακαίνιση του νου μας ***«…ώστε να δοκιμάζητε, τι** (είναι) **το θέλημα του Θεού, το αγαθόν και ευάρεστον και τέλειον»*** (Ρωμαίους ΙΒ/**12**:2). Εσύ λοιπόν, όταν εφαρμόζεις αρχαίες λατρευτικές δοξασίες, πιστεύεις ότι αυτό είναι το θέλημα του Θεού «το αγαθόν και ευάρεστον και τέλειον» στη ζωή σου; Εάν πράγματι σου αρέσει το τσουρέκι και θέλεις να αγοράσεις κατά την περίοδο των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς «βασιλόψωμο» (σαν τσουρέκι), μπορείς να το κάνεις, χωρίς όμως να ακολουθείς το τελετουργικό της κοπής που επιβάλλει το έθιμο, αλλά οποιαδήποτε ημέρα (όχι απαραίτητα την Πρωτοχρονιά) κόψε ένα κομμάτι για να το φας με τον καφέ σου, χωρίς να σε ενδιαφέρει εάν ο αρτοποιός έχει βάλει ή όχι μέσα (ψεύτικο) φλουρί, το οποίο φυσικά εάν υπάρχει και το βρεις, το πετάς.

Το ίδιο συστήνει και ο απόστολος Παύλος για τα ειδωλόθυτα, δηλαδή για τα ζώα που θυσίαζαν στα είδωλα και μετά πωλούσαν το κρέας τους στα καπηλειά. Πολλοί Χριστιανοί στην πρώτη αποστολική περίοδο σκανδαλίζονταν και δεν ήθελαν να αγοράσουν κρέας που είχε θυσιαστεί στα δαιμόνια. Ο Παύλος τους προτρέπει ότι, εάν δεν τους σκανδαλίζει η συνείδησή τους, μπορούν να φάνε, επειδή τα θυσιαζόμενα ζώα αυτά καθ' αυτά ήταν καθαρά (βόδια, αρνιά, κλπ) και το να φάνε το κρέας του δεν ήταν αμαρτία, καθόσον ***«το φαγητόν δεν συνιστά ημάς εις τον Θεόν· διότι ούτε εάν φάγωμεν περισσεύομεν, ούτε εάν δεν φάγωμεν ελαττούμεθα»*** (βλ. Β΄ Κορινθίους, κεφ.Η'/8).

❖ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΕΣ είναι πολλών ειδών και με διάφορες ονομασίες: **«Βασιλοκουλούρες»** ονομάζονται αυτές που ζυμώνονται την παραμονή της Πρωτοχρονιάς μαζί με τα πρόσφορα (***«καρβέλες»*** ή ***«λειτουργιές»***). Κάθε νοικοκυρά ζυμώνει τρεις βασιλοκουλούρες, μία μεγάλη για το σπίτι, στην οποία μπαίνει υποχρεωτικά το τυχερό φλουρί και δύο μικρότερες, που προορίζονται για τον ***«τζιομπάνο»*** και το ***«γελαδάρη»*** του χωριού. Με το ζυμάρι που περισσεύει η νοικοκυρά πλάθει τη **«βοϊδοκουλούρα»** και τα **«μπαντούσια»** (πρωτοχρονιάτικα κουλουράκια). Η βασιλοκουλούρα δεν έχει τρύπα στη μέση, αλλά έχει

παραστάσεις και στολίδια, ενώ η βοϊδοκουλούρα έχει τρύπα στη μέση, χωρίς παραστάσεις και στολίδια. Σε άλλα μέρη της Ελλάδας η βασιλόπιτα λέγεται **«μπλετσόπιτα»**, επειδή από την επάνω μεριά μένει *«μπλέτσα»* (=ασκέπαστη) και **«κοφτόπιτα»**, επειδή αποτελείται από «κοφτό» (=χυλός αλεσμένος).

❖ Σχετικό έθιμο με τη «βασιλόπιτα», είναι και το **«ΧΡΙΣΤΟΨΩΜΟ»**, που αφορά τα Χριστούγεννα, μόνο που σε αυτό δεν υπάρχει φλουρί, αλλά θεωρείται απαραίτητο στο Χριστουγεννιάτικο τραπέζι, αφού πιστεύεται ότι θα φέρει ευλογία στη ζωή της οικογένειας. Τα «χριστόψωμα» ονομάζονται και **«Χριστοκούλουρα»,** τα οποία ζυμώνονται πάντοτε την παραμονή των Χριστουγέννων με μια τρύπα στη μέση και στολίζονται με αγροτικές παραστάσεις. Σε μερικά χωριά ζυμώνουν τα «Χριστοκούλουρα» με **«ακριτο»** (=αμίλητο) νερό, που το κλέβουν τα μεσάνυχτα από την κεντρική βρύση του χωριού, κάτι που γίνεται και με τις «βασιλοκουλούρες».

Τα **«κόλιαντα»** είναι μικρά κουλουράκια, τα οποία προσφέρουν στα παιδιά όταν .λένε τα κάλαντα. Η νοικοκυρά κρεμάει ένα «κόλιαντο» δίπλα στο εικόνισμα του σπιτιού και παραμένει ολόκληρη τη χρονιά και ονομάζεται **«κόλιαντο του λαγού»**, για να καλοπιάνουν το λαγό και να μην τρώει τα στάρια. Πρόκειται για μια καθαρή ειδωλολατρική αναβίωση εθίμου, που στηρίζεται σε προλήψεις και δεισιδαιμονίες.

❖ Τέλος όποιο ισχυρίζεσαι ότι κόβει τη βασιλόπιτα **«για αστείο και το καλό του χρόνου»,** αλλά θέλει όμως να του πέσει το φλουρί για να «είναι» καλότυχος, παραβαίνει την εντολή του Θεού, που ρητά αναφέρει:: *«ΔΕΝ ΘΕΛΕΙ ΕΥΡΕΘΗ εις σε ουδείς, διαπερνών τον υιόν αυτού ή την θυγατέρα αυτού δια πυρός,* **ή** *μαντευόμενος μαντείαν,* **ή** *προγνώστης καιρών,* **ή** *οιωνοσκόπος,* **ή** *μάγος,* **ή** *γόης,* **ή** *ανταποκριτής δαιμονίων,* **ή** *τερατοσκόπος,* **ή** *νεκρομάντις, ΔΙΟΤΙ πας ο πράττων ταύτα είναι βδέλυγμα εις τον Κύριον…»* (Δευτερονόμιο ΙΗ/**18**:10-12).

Αυτό που κάνεις –αγαπητέ αναγνώστη- έστω και με άγνοια, είναι καθαρή μαγεία, θέλεις να κερδίσεις για να έχεις καλοτυχία το νέο έτος. Έχεις ξεφύγει από το θέλημα του Θεού και αυτό είναι προφητευμένο μέσα στη Βίβλο: *«Το δε Πνεύμα ρητώς λέγει ότι εν υστέροις καιροίς* **θέλουσιν αποστατήσει** τινές από της πίστεως, προσέχοντες **εις ΠΝΕΥΜΑΤΑ ΠΛΑΝΗΣ και εις ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΔΑΙΜΟΝΙΩΝ….»** (Α΄ Τιμόθεου Δ/**4**:1-2). Γνώριζε ότι ο Ιησούς Χριστός επάνω στο σταυρό του Γολγοθά πέθανε προσωπικά για σένα, για να σε ελευθερώσει από τη δυναστεία και την εξουσία του Διαβόλου και των πονηρών του δυνάμεων.

Ο άνθρωπος που έχει κάνει κύριο της ζωής του τον Ιησού Χριστό δεν χρειάζεται να ζει μέσα στην αμαρτία και να χρησιμοποιεί τα μέσα του Διαβόλου για να έχει «καλή τύχη». **Εάν θέλεις να έχεις πραγματικά «καλή τύχη» με το νέο έτος, τότε κάνε αυτό που και εγώ κάνω για χρόνια: Στις 31 Δεκεμβρίου το βράδυ (πριν τις 12 ώρα) που τελειώνει το έτος και έρχεται το νέο, γονάτισε και προσευχήσου.** Ζήτησε από τον Ιησού να σε ευλογήσει και σένα και την οικογένειά σου και το σπίτι σου και κάθε σου ενέργεια για το νέο έτος και Αυτός θα το κάνει, γιατί σε αγαπάει. Έχυσε το άγιο Του αίμα για σένα.

❖ Ο Λόγος του Θεού, η Αγία Γραφή μας προειδοποιεί: *«Φυλάξατε εαυτούς από των ΕΙΔΩΛΩΝ»* (Α΄ Ιωάννου Ε/**5**:21). Εφόσον λοιπόν λέγεις και ισχυρίζεσαι πως είσαι Χριστιανός αναγεννημένος και πληρωμένος με το Πνεύμα του Θεού και εφόσον γνωρίζεις ότι λατρευτική ατμόσφαιρα των ημερών αυτών δεν έχει καμιά σχέση με το Λόγο του Θεού, δεν πρέπει να ακολουθείς το κοσμικό **«πνεύμα των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς»,** αλλά να ακολουθείς Αυτόν που είναι **η** ΑΛΗΘΕΙΑ, και ο Ιησούς Χριστός διακήρυξε *«Εγώ είμαι η ΟΔΟΣ, και η ΑΛΗΘΕΙΑ, και η ΖΩΗ»*. Μην βάζεις άλλα ΕΙΔΩΛΑ στη θέση της λατρείας του ενός και μόνου αληθινού Θεού, που φανερώθηκε *«εν Χριστώ Ιησού»*, γιατί θα θερίσεις ότι σπέρνεις.

Κάνε, μέσα από την καρδιά σου μία απλή προσευχή:

«Κύριε Ιησού, σε ευχαριστώ που με αξίωσες να φθάσω στο τέρμα ενός ακόμα έτους, Σε ευχαριστώ γιατί όλο αυτό το διάστημα είδα το θαυμαστό Σου χέρι να με οδηγεί και να με ελευθερώνει από τις παγίδες του Πονηρού. Θέλω τις μέρες αυτές, που όλα γύρω μου παρουσιάζονται γιορτινά, Εσύ να με οδηγείς, πως πρέπει να ενεργώ, ώστε να κάνω το ευάρεστο θέλημα ενώπιον Σου. Δεν θέλω να Σε στενοχωρήσω με πράξεις που είναι έξω από τον άγιο Λόγο Σου, δεν θέλω να ζω στην πλάνη και την απάτη, αλλά θέλω να χαίρομαι στη δική Σου αγάπη και στη δική Σου παρουσία. Θέλω το νέο έτος που έρχεται να με οδηγείς μόνο στο δικό Σου θέλημα, ζώντας μία ευλογημένη και άγια ζωή . Σε ευχαριστώ Ιησού μου, η καρδιά μου ανήκει μόνο σε Σένα. ΑΜΗΝ».

Για πληροφορίες – επικοινωνία:
© COPYRIGHT 12/2009 - ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ
οδός Κηφισίας 37 - Τ.Κ. 141 21 Ηράκλειο Αττικής
Τηλ.: 210 - 28 21 537 ❖ Κινητό: 694 – 49 21 318
E-MAIL: filadelfos02@hotmail.com ❖ YOUTUBE: FiladelfosTV
FACEBOOK: Alkiviadis Tzelepis ή Filadelfos

ΣΧΟΛΙΑΖΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

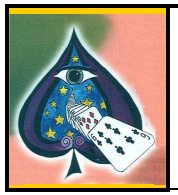

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ και ΧΑΡΤΟΠΑΙΞΙΑ

Ψυχαγωγία ή απόκρυφη τέχνη;

με τον ΑΛΚΙΒΙΑΔΗ ΤΖΕΛΕΠΗ

❖ Η **πρωτοχρονιά** είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με τη **χαρτοπαιξία,** η οποία όπως υποστηρίζει η μεγάλη πλειοψηφία αυτών που παίζουν, γίνεται **«για το καλό χρόνου»**, πρέπει δηλαδή να παίξουν και να κερδίσουν, για να είναι καλότυχο το νέο έτος. Οι συνηθισμένες ερωτήσεις που ακούμε συχνά στις ημέρες των Χριστουγέννων και της πρωτοχρονιάς είναι; ***«Έφτιαξες χριστουγεννιάτικο δένδρο;»*** **-** ***«Που θα κάνεις απόψε ρεβεγιόν;»*** **-** ***«Τι φλουρί βάλατε στη βασιλόπιτα; Ποιος το κέρδισε;»*** **-** ***«Που θα μαζευτείτε σήμερα να παίξετε χαρτιά;»***…και πολλά άλλα. Εάν κάποιος, για οποιοδήποτε λόγο, δεν συμβαδίζει με το σύστημα του κόσμου, αμέσως τον ρωτάνε: ***«Α, δεν θα φτιάξεις δένδρο; Και πως εσύ θα καταλάβεις ότι είναι Χριστούγεννα;»*** ή ***«Τι; Εσύ δεν παίζεις χαρτιά; Και πως θα έχεις τύχη το νέο χρόνο;»***

Ο άνθρωπος δυστυχώς τα **«ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ»,** που όπως λέγει γιορτάζει τη **«ΓΕΝΝΗΣΗ του ΧΡΙΣΤΟΥ»**, τα έχει μετατρέψει σε ένα μεγάλο γλέντι και φαγοπότι, σε ένα κερδοσκοπικό χαρτοπαίγνιο και σε ένα σύγχρονο μαντείο. Παντού ακούγονται όμορφα χριστουγεννιάτικα τραγούδια και ύμνοι, αλλά κανένας δεν αναρωτιέται ***«Γιατί γεννήθηκε ο Ιησούς μέσα σε μια φάτνη;»*** **-** ***«Ποιο είναι το πραγματικό μήνυμα της γέννησής Του;»*** **-** ***«Ποια θα πρέπει να είναι η θέση η δική μου;»*** Περιμένει την πρωτοχρονιά, μήπως κερδίσει τον πρώτο λαχνό στο Πρωτοχρονιάτικο Λαχείο ή να παίξει κανένα χαρτάκι για να δει την τύχη του.

❖ **ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ** Η λέξη **«τράπουλα»** προέρχεται από την Ιταλική **«trappola»** που η αρχική της σημασία ήταν **«παγίδα-φάκα-δόλος»** για να πάρει, με το πέρασμα των αιώνων, τη σημερινή της σημασία. Οι περισσότεροι ιστορικοί συμφωνούν ότι η τράπουλα είναι **Κινέζικη επινόηση** και η πρώτη ιστορική καταγραφή έχει γίνει το 10^{ο} μ.Χ. αιώνα, για ένα παιχνίδι που είχε γίνει με κάρτες ντόμινο ανάμεσα στον αυτοκράτορα **Μου-Τσουνγκ** και τη γυναίκα του. Σαν αφετηρία όμως θεωρείται το έτος **1120 μ.Χ.** όπου ο Κινέζος αυτοκράτορας **Σέουν Χο**, θέλοντας να διασκεδάσει τη μελαγχολία των αναρίθμητων παλλακίδων του, επινόησε ένα παιχνίδι με **«εικονογραφημένες πλάκες».** Άλλοι θεωρούν ότι η τράπουλα είναι Ινδική επινόηση.

Σήμερα, επικρατεί και η άποψη ότι η τράπουλα είναι μια καθαρή επινόηση των **Ευρωπαίων** και ειδικότερα των **ΙΤΑΛΩΝ,** για το όνομα «trappola» και των **ΓΑΛΛΩΝ,** γιατί τα 52 χαρτιά που έχει σήμερα η τράπουλα παγκόσμια και τα διακριτικά σημάδια που έχει (μπαστούνια, κούπες, καρό, σπαθιά) είναι καθαρή Γαλλική επινόηση. Πρώτη Ιταλική καταγραφή για την τράπουλα έχουμε σε έγγραφο του **1376 μ.Χ.** (κατ' άλλους το 1379). Σε Γαλλικό οικονομικό έγγραφο του **1392 μ.Χ.**, σαν έξοδα του βασιλιά Καρόλου ΣΤ' περιλαμβάνονται και καταγραφές για χρέη από χαρτοπαιξία. Οι πουριτανοί Χριστιανοί της Αγγλίας (1490 μ.Χ.) ονόμαζαν τα χαρτιά ***«το εικονογραφημένο βιβλίο του Διαβόλου».***

Τα πρώτα Ελληνικά τραπουλόχαρτα τυπώθηκαν στην Ουγγαρία και κυκλοφόρησαν στην Ελλάδα το έτος **1829 μ.Χ.** και είχαν τυπωμένες επάνω τους και μορφές των αγωνιστών του 1821. Στην Ελλάδα για πρώτη φορά τυπώθηκαν το **1884.** Το έτος **1928** τυπώθηκαν στη Χώρα μας 800.000 τράπουλες, που αποτελεί ρεκόρ για το λιγοστό πληθυσμό της εποχής εκείνης.

❖ **ΤΡΑΠΟΥΛΑ και ΑΠΟΚΡΥΦΙΣΜΟΣ** Ελάχιστοι ίσως να είναι εκείνοι, που σήμερα δεν έχουν έρθει καθόλου σε επαφή με την τράπουλα, αλλά και αυτό να συμβαίνει γνωρίζουν τη σημασία των χαρτιών και από τι αποτελούνται (Ρήγας, Βαλές, Ντάμα, Τζόκερ, κλπ). **Πιστεύω όμως, ότι δεν υπάρχει ούτε ένας που να μην γνωρίζει ότι η τράπουλα είναι το κύριο και αποκλειστικό μέσο που χρησιμοποιείται στον αποκρυφισμό και στη μαντική τέχνη γενικά.** Μέντιουμ, αστρολόγοι, ψυχοερευνητές, καφετζούδες και κάθε μορφής αποκρυφιστές, δεν μπορούν να «προβλέψουν» το μέλλον των πελατών τους, χωρίς τη χρήση των χαρτιών.

Οι εφημερίδες, τα περιοδικά, η τηλεόραση, το ραδιόφωνα και όλα γενικά τα ΜΜΕ βομβαρδίζουν στην κυριολεξία τον άνθρωπο με τέτοιου είδους διαφημίσεις, όπως: ***«Μελλοντολόγος-Χαρτομάντης: Λέω ΜΟΝΟ την αλήθεια, τα βρίσκω ΟΛΑ»*** **-** ***«Αστρολόγος-Χαρτομάντης: Ξέρω την αλήθεια, η αλήθεια είναι εδώ»*** **-** ***«Για ζωντανές αστρολογικές προβλέψεις και χαρτομαντεία, καλέστε το νούμερο….»*** **-** ***«Χαρτομάντης Κ.Α., ερευνήτρια της τράπουλας των αγγέλων»***. Μαζί με την απλή τράπουλα των 52 Γαλλικών χαρτιών, χρησιμοποιούν και την τράπουλα **Ταρό**, που οι αποκρυφιστικές-σατανικές απεικονίσεις τους είναι καθαρές και όχι επικαλυμμένες, γι' αυτό από τους **«έμπειρους-έγκυρους»** χαρτομάντεις στις διαφημίσεις γίνεται διευκρίνιση ότι χρησιμοποιούν «απλή τράπουλα».

❖ Στον **αποκρυφισμό** και τα 52 χαρτιά της τράπουλας έχουν συγκεκριμένο συμβολισμό**:** Ο **«Ρήγας»** συμβολίζει τον ίδιο το Διάβολο και σε άλλες περιπτώσεις και τον Αντίχριστο. Υπάρχουν έγκυρα χαρ-

τονομίσματα των 1000 δολαρίων που εικονίζουν το «Ρήγα» με πεντάλφες και τον αριθμό 666 (βλ. το βιβλίο **«ΤΟ ΞΕΣΚΕΠΑΣΜΑ ΤΩΝ ΣΚΟΤΕΙΝΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ»**). Ο **«Βαλές»** (ή Φάντης) συμβολίζει τον ανήθικο ανθρωπο και σε μερικές περιπτώσεις και τον Αντίχριστο. Η **«Ντάμα»** συμβολίζει τη μητέρα του Κυρίου μας Ιησού, όχι σαν άγια, αλλά σαν πόρνη, γιατί ο Διάβολος έχει διαστρεβλώσει την αλήθεια. Ο **«Τζόκερ»** (ή Μπαλαντέρ) είναι ο «τρελός γελωτοποιός της παρέας» που για τους σατανιστές είναι ο Ιησούς. Ο **«άσος»,** που στα χαρτιά συνήθως κερδίζει, είναι σύμβολο θανάτου και τρόμου. Επίσης, οι αριθμοί με **«σπαθιά»** (που εικονίζονται με το τριφύλι), αντιπροσωπεύουν το φόνο. Το **«δέκα καρό»** συμβολίζει το πνεύμα της ανομίας.

Στην **απλή χαρτομαντεία,** που χρησιμοποιείται από τους «κατ' επάγγελμα» αστρολόγους, μέντιουμ και γενικά μελλοντολόγους **και που απευθύνεται στις λαϊκές μάζες,** τα 52 χαρτιά της τράπουλας έχουν διαφορετικό συμβολισμό, που συνήθως δίνουν «ελπίδα» και όχι «απογοήτευση» σε όλους αυτούς που καταφεύγουν στα μέντιουμ και στους αστρολόγους για να βρουν λύση στο πρόβλημά τους. Αυτό γίνεται για να μην χάσουν τη χρυσοφόρα πελατεία τους. Για παράδειγμα, ο **«άσος σπαθί»** θεωρείται τυχερό χαρτί και φέρνει ευτυχία σε όλους τους τομείς, το **«δέκα καρό»** θα φέρει στον κάτοχό του ένα ταξίδι αναψυχής, και ούτω καθ' εξής. Υπάρχει ένας «καλός λόγος» για τον καθένα και αυτό είναι το «δόλωμα» που στήνουν οι χαρτομάντεις στα υποψήφια θύματά τους, για να πέσουν στην παγίδα τους, εξ' ού και το όνομα trappola (τράπουλα) που σημαίνει «δόλος-παγίδα».

❖ Η Αγία Γραφή, που είναι ο Λόγος του Θεού, αποκαλύπτει ότι ο Διάβολος είναι ***«ο άρχων του κόσμου τούτου»*** (Ιωάννης ΙΒ/**12**:31), ***«ανθρωποκτόνος, ψεύτης και πατήρ του ψεύδους»*** (Ιωάννης Η/**8**:44), και ***«ο πλανών την οικουμένην όλην»*** (Αποκάλυψη ΙΒ/**12**:9) και ο στόχος του είναι να παρασύρει τον άνθρωπο μακριά από το θέλημα του Θεού. Θα ρωτήσει κάποιος εύλογα: **«Είναι αμαρτία να παίξω χαρτιά, έτσι για το έθιμο και για το καλό του χρόνου;».** Κατ' αρχάς «αμαρτία» είναι ότι έρχεται σε αντίθεση με το θέλημα του Θεού. Εφόσον λοιπόν λέγεις και ισχυρίζεσαι πως είσαι Χριστιανός και εφόσον γνωρίζεις ότι η τράπουλα είναι ένα κατ' εξοχήν όργανο (μέσο) που χρησιμοποιεί ο Σατανάς, δεν έχει καμιά θέση μέσα στο σπίτι σου. Όχι μόνο δεν πρέπει να παίζεις ποτέ χαρτιά, αλλά εάν έχεις τράπουλα στο σπίτι σου πρέπει να την καταστρέψεις αμέσως, **γιατί** (πρόσεξέ το αυτό) **εφόσον έχεις σύμβολα και αντικείμενα που «ανήκουν» στο Διάβολο, αυτός έχει δικαιώματα και εξουσία επάνω σου, επάνω στην οικογένειά σου και επάνω στο σπίτι σου γενικά.** Γι' αυτό, μην απορείς, γιατί στο σπίτι σου υπάρχουν συνέχεια προβλήματα**:** Φιλονικίες, διαμάχες, ψυχολογικά προβλήματα, αρρώστιες, δεν υπάρχει χαρά και ηρεμία. Θερίζεις ότι σπέρνεις. Εφόσον έχεις απορρίψει το νόμο του Θεού, θερίζεις τους καρπούς της απείθειας και της αμαρτίας.

Ισχυρίζεσαι ότι παίζεις χαρτιά **«για το καλό του χρόνου»** και θέλεις να κερδίσεις για να είσαι καλότυχος. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει ο συμπαίκτης σου **(που μπορεί να φίλος σου ή της οικογένειάς σου)** να χάσει, να είναι κακότυχος, για να έχεις εσύ «καλή τύχη». Παίζεις για να φέρεις στον πλησίον σου τη δυστυχία και όχι την ευτυχία. Η εντολή του Θεού είναι καθαρή: ***«ΔΕΝ ΘΕΛΕΙ ΕΥΡΕΘΗ εις σε ουδείς, διαπερνών τον υιόν αυτού ή την θυγατέρα αυτού δια πυρός,*** **ή** ***μαντευόμενος μαντείαν,*** **ή** ***προγνώστης καιρών,*** **ή** ***οιωνοσκόπος,*** **ή** ***μάγος,*** **ή** ***γόης,*** **ή** ***ανταποκριτής δαιμονίων,*** **ή** ***τερατοσκόπος,*** **ή** ***νεκρομάντις, ΔΙΟΤΙ πας ο πράττων ταύτα είναι βδέλυγμα εις τον Κύριον…»*** (Δευτερονόμιο ΙΗ/**18**:10-12).

Αυτό που κάνεις (έστω και με άγνοια) είναι καθαρή μαγεία, θέλεις να κερδίσεις για να έχεις καλοτυχία το νέο έτος. Έχεις ξεφύγει από το θέλημα του Θεού και αυτό είναι προφητευμένο μέσα στη Βίβλο: ***«Το δε Πνεύμα ρητώς λέγει ότι εν υστέροις καιροίς*** **θέλουσιν αποστατήσει** **τινές από της πίστεως, προσέχοντες** **εις ΠΝΕΥΜΑΤΑ ΠΛΑΝΗΣ και εις ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΔΑΙΜΟΝΙΩΝ….»** (Α΄ Τιμόθεου Δ/**4**:1-2)**.** Γνώριζε ότι ο Ιησούς Χριστός επάνω στο σταυρό του Γολγοθά πέθανε προσωπικά για σένα, για να σε ελευθερώσει από τη δυναστεία και την εξουσία του Διαβόλου και των πονηρών του δυνάμεων.

Ο άνθρωπος που έχει κάνει κύριο της ζωής του τον Ιησού Χριστό δεν χρειάζεται να ζει μέσα στην αμαρτία και να χρησιμοποιεί τα μέσα του Διαβόλου για να έχει «καλή τύχη». **Εάν θέλεις να έχεις πραγματικά «καλή τύχη» με το νέο έτος, τότε κάνε αυτό που και εγώ κάνω για χρόνια: Στις 31 Δεκεμβρίου το βράδυ (πριν τις 12 ώρα) που τελειώνει το έτος και έρχεται το νέο, γονάτισε και προσευχήσου.** Ζήτησε από τον Ιησού να σε ευλογήσει και σένα και την οικογένειά σου και το σπίτι σου και κάθε σου ενέργεια για το νέο έτος και Αυτός θα το κάνει, γιατί σε αγαπάει. Έχυσε το άγιο Του αίμα για σένα.

Για πληροφορίες – επικοινωνία:
© COPYRIGHT 12/2007 - ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ
οδός Κηφισίας 37 - Τ.Κ. 141 21 Ηράκλειο Αττικής
Τηλ.: 210 - 28 21 537 ❖ Κινητό: 694 – 49 21 318
E-MAIL: filadelfos02@hotmail.com ❖ YOUTUBE: FiladelfosTV
FACEBOOK: Alkiviadis Tzelepis ή Filadelfos

ΣΧΟΛΙΑΖΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

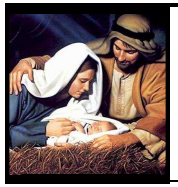

ΙΩΣΗΦ και ΜΑΡΙΑΜ

«το γεννηθέν είναι εκ Πνεύματος αγίου»

με τον ΑΛΚΙΒΙΑΔΗ ΤΖΕΛΕΠΗ

❖ **Η ιστορία που αναφέρουμε είναι ρομαντική και λυρική:** Πριν δύο χιλιάδες χρόνια περίπου στην πόλη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας ζούσε μια κοπέλα με θαυμαστή ομορφιά και υπέροχο ψυχικό μεγαλείο. Στο πρόσωπό της ακτινοβολούσε η εσωτερική χαρά και ειρήνη που πλημμύριζαν την ψυχή της. Τα φωτεινά της μάτια φανέρωναν την καθαρότητα και την αγνότητα της καρδιά της. Η ζωή της χαρακτηριζόταν από απλότητα και ταπεινότητα. Η κοπέλα αυτή δεν ήταν ταπεινής καταγωγής, ήταν μια πριγκιποπούλα, καταγόταν από τη γενιά του βασιλιά Δαβίδ. Αυτό ήταν μια ξεχωριστή τιμή για κάθε Ισραηλίτη, γιατί από τη γενιά αυτή θα ερχόταν ο Μεσσίας, η προσδοκία και η ελπίδα των λαών. Το όνομά της ήταν **Μαριάμ.**

Ποιος άνδρας δεν θα ζήλευε μια τέτοια κοπέλα και πόσο θα λαχταρούσε να την είχε για σύζυγο; Όλοι οι νέοι της εποχής της ζούσαν με αυτό το όνειρο. Η καρδιά όμως της Μαριάμ κτύπησε γλυκά για κάποιον άνδρα, ονομαζόμενο **Ιωσήφ**, ξυλουργός στο επάγγελμα, που επίσης καταγόταν από τη βασιλική γενιά του Δαβίδ. Οι δύο νέοι αρραβωνιάστηκαν (βλ. Λουκάς Α:27, Β:5 – Ματθαίος Α:18, κλπ.) και γεμάτοι όνειρα και ελπίδες έβαλαν το θεμέλιο να κτίσουν το δικό τους σπιτικό. ***Όλα ήταν και για τους δύο υπέροχα και όμορφα, τίποτα δεν φανέρωνε ότι σε λίγο θα ξεσπούσε μια καταιγίδα.*** Μια ημέρα η Μαριάμ, ενώ ήταν ακόμα αρραβωνιασμένοι, λέει στον Ιωσήφ πως ήταν έγκυος, χωρίς να έχει πάει ποτέ με άνδρα!!! Όλα τα όνειρα του Ιωσήφ μονομιάς γκρεμίστηκαν και έγιναν χίλια κομμάτια. Θλίψη, πόνος και απελπισία τον κατέλαβαν. Έφυγε τρέχοντας και πήγε κάπου μακριά για να είναι μόνος του και ξέσπασε σε λυγμούς. Έκλαιγε, έκλαιγε και η καρδιά του πονούσε. Πως ήταν δυνατόν να τον κοροϊδέψει και να τον εξαπατήσει; Ποιος πιστεύει τέτοιες ανόητες δικαιολογίες, ότι έμεινε έγκυος, χωρίς να έχει γνωρίσει άνδρα; Και τώρα, τι έπρεπε να κάνει; Ο νόμος του Μωϋσή, όταν μια γυναίκα είχε συλληφθεί για μοιχεία, ήταν πολύ σκληρός, έπρεπε να θανατωθεί με λιθοβολισμό και όλοι σε λίγο θα έβλεπαν ότι η Μαρία ήταν έγκυος, χωρίς όμως να είναι παντρεμένη (βλ. Δευτερονόμιο ΚΒ:23-24, Λευιτικό Κ:10, Ιωάννης Η:3-4). Αγαπούσε πάρα πολύ τη Μαριάμ και δεν ήθελε να της συμβεί κανένα κακό, γι' αυτό αποφάσισε να την διώξει κρυφά (βλ. Ματθαίος Α:19).

Αλλά και η καρδιά της Μαριάμ ήταν γεμάτη πόνο. Στα όμορφα μάτια της είχε ζωγραφιστεί η θλίψη. Δεν ήξερε τι να κάνει για να πείσει τον Ιωσήφ ότι του έλεγε την αλήθεια. Πριν λίγο καιρό συνέβηκε κάτι το συγκλονιστικό στη ζωή της. Άγγελος Κυρίου φανερώθηκε και της είπε: ***«Χαίρε, κεχαριτωμένη, ο Κύριος μετά σου, ευλογημένη συ εν γυναιξί ….Μη φοβού, Μαριάμ, διότι εύρες χάριν παρά τω Θεώ. Και ιδού, θέλεις συλλάβει εν γαστρί, και θέλεις γεννήσει υιόν, και θέλεις καλέσει το όνομα αυτού ΙΗΣΟΥΝ. Ούτος θέλει είσθαι μέγας και υιός υψίστου θέλει ονομασθεί….»*** (βλ.Λουκάς Α:26-33). Αυτά σκεπτόταν η Μαριάμ και παρ' όλο τη θλίψη της, μέσα της είχε μια εσωτερική γαλήνη και ειρήνη. Ήταν σίγουρη πως ο Θεός θα έκανε επέμβαση και θα έδινε με θαυμαστό τρόπο λύση.

Πράγματι, ο Ιωσήφ δεν πρόλαβε να κάνει τίποτα απ' ότι σκεπτόταν, γιατί ***«…άγγελος Κυρίου εφάνηκε σε όνειρο σ' αυτόν, λέγων, Ιωσήφ υιέ του Δαβίδ, μη φοβηθείς*** **να παραλάβεις την Μαριάμ την ΓΥΝΑΙΚΑ σου,** ***διότι το εν αυτώ γεννηθέν είναι εκ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΑΓΙΟΥ, θέλει δε γεννήσει υιόν και θέλεις καλέσει το όνομα αυτού ΙΗΣΟΥΝ, διότι αυτός θέλει σώσει τον λαόν αυτού από των αμαρτιών αυτών»*** (Ματθαίος Α:20-21). Τι ανείπωτη χαρά πλημμύρισε την καρδιά του Ιωσήφ. Ω, πόσο την είχε αδικήσει; Η Μαριάμ τον αγαπούσε, ποτέ δεν τον είχε απατήσει; Ο Θεός ενήργησε μ' έναν υπερφυσικό τρόπο στη ζωή της. Άρχισε και πάλι να κτίζει όνειρα για το μέλλον, τώρα όμως με μεγάλη σιγουριά, γιατί έβλεπε ότι ο Θεός είχε κάνει ένα θαύμα στη ζωή της Μαριάμ, αλλά είχε ένα θαυμαστό σχέδιο και για τον ίδιο, γιατί, ανάμεσα σε όλους τους νέους της εποχής του, αυτόν «διάλεξε» να είναι ο εκλεκτός της καρδιάς της. Από τη χαρά του δεν ήξερε τι να κάνει και άρχισε να πηδάει, να χορεύει και να κτυπά τα χέρια του. Γελούσε, σαν μικρό παιδί. Τώρα μπορούσε να πάρει τη Μαριάμ για γυναίκα του και κανένας δεν θα μπορούσε να εφαρμόσει το νόμο του Μωϋσή. Ω, πόσο ευτυχισμένος ήταν!!!

Και έκανε ο Ιωσήφ ***«…ως προσέταξεν αυτόν άγγελος, και παρέλαβεν την ΓΥΝΑΙΚΑΝ αυτού…».*** Παρέλαβε τη Μαρία ως γυναίκα του και ***«…δεν εγνώριζεν αυτήν*** *(δεν είχε σχέσεις μαζί της)*, **εωσού** ***εγέννησε τον υιόν αυτής τον ΠΡΩΤΟΤΟΚΟΝ, και εκάλεσε το όνομα αυτού ΙΗΣΟΥΝ»*** (Ματθαίος Α:24-25).

❖ Εκείνο τον καιρό ο αυτοκράτορας Αύγουστος έβγαλε ένα διάταγμα απογραφής όλων των υπηκόων του. Ο Ιωσήφ και η Μαριάμ, της οποίας είχε έρθει ο καιρός για να γεννήσει, έπρεπε να πάνε στη **Βηθλεέμ** για να απογραφούν. Φθάνοντας όμως εκεί δεν υπήρχε σε κανένα πανδοχείο κατάλυμα για να κοιμηθούν. Μη έχοντας άλλη επιλογή, πήγαν σ' έναν σταύλο (φάτνη) για να περάσουν τη νύχτα τους.

Εκείνη η νύχτα έμελλε να είναι ξεχωριστή απ' όλες τις άλλες. Γεννήθηκε ο σωτήρας και ο λυτρωτής που ο Θεός είχε υποσχεθεί στον άνθρωπο, δια μέσου των προφητών Του. Ήταν μια όμορφη γλυκιά νύχτα. Οι ποιμένες ήταν στους αγρούς και φύλαγαν τα πρόβατά τους. Ξαφνικά, ένας άγγελος Κυρίου φανερώθηκε και η δόξα του Κυρίου έλαμψε γύρω τους και τους είπε: ***«Μη φοβείσθε, διότι ιδού ευαγγελίζομαι εις εσάς χαράν μεγάλην, η οποία θέλει είσθαι εις πάντα τον λαόν,*** **διότι σήμερον εγεννήθη εις εσάς εν πόλει Δαβίδ σωτήρ, ο οποίος είναι Χριστός Κύριος**. ***Και τούτο θα είναι το σημείον εις εσάς, θέλετε ευρεί βρέφος εσπαργανωμένον, κείμενον εν τη φάτνη»*** (βλ.Λουκάς Β:8-12). Δεν πρόλαβαν να συνέλθουν από το ξάφνιασμα οι βοσκοί και μια στρατιά αγγέλων φάνηκε μαζί με εκείνον τον άγγελο και άρχισαν να υμνούν το Θεό, λέγοντας ***«Δόξα εν υψίστοις Θεώ, και επί γης ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκία».*** Όταν οι άγγελοι έφυγαν, οι ποιμένες πήγαν στη Βηθλεέμ, όπου βρήκαν τη Μαριάμ, τον Ιωσήφ και το βρέφος ξαπλωμένο στη φάτνη. Μετά γύρισαν πίσω δοξάζοντας και υμνώντας το Θεό για όσα άκουσαν και είδαν. Η ημέρα που θα ξημέρωνε δεν θα ήταν σαν τις προηγούμενες. Θα άρχιζε πλέον επάνω στην ανθρωπότητα να ανατέλλει και το πνευματικό φως.

❖ Γιατί γεννήθηκε ο Ιησούς; Η διακήρυξη του Λόγου του Θεού είναι σαφής: ***«Ο Ιησούς Χριστός ήλθε στον κόσμο για να σώσει αμαρτωλούς»*** (Α΄Τιμόθεου Α:15). Με την πάροδο των αιώνων οι άνθρωποι διαστρέβλωσαν την πραγματική σημασία των Χριστουγέννων με αποτέλεσμα να ακολουθούν ανθρώπινες παραδόσεις και δοξασίες. Ο ίδιος ο Ιησούς είπε ότι: ***«Αυτός ο λαός με πλησιάζει με το στόμα τους και με τα χείλη με τιμά, η ΚΑΡΔΙΑ τους όμως απέχει μακριά από Μένα, μάταια με σέβονται διδάσκοντας ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΕΣ και ΕΝΤΑΛΜΑΤΑ ΑΝΘΡΩΠΩΝ»*** (Ματθαίος ΙΕ:8-9), γι' αυτό μας λέγει τι πρέπει να κάνουμε **«Μετανοείτε και πιστεύετε στο ευαγγέλιο»** (Λουκάς Α:15).

«Ευαγγέλιο» σημαίνει **«καλή αγγελία»** ('ευ' και 'αγγέλω'), δηλαδή «καλά νέα» και τα ΚΑΛΑ ΝΕΑ είναι ότι ***«τόσο πολύ αγάπησε ο Θεός τον κόσμο, ώστε έδωκε τον μονογενή Του Υιό, για να μην χαθεί ΠΑΣ ο πιστεύων εις Αυτόν, αλλά να έχει ζωήν αιώνιον»*** (Ιωάννης Γ:16). Αυτά τα χαρμόσυνα νέα είπε και ο άγγελος Κυρίου στους βοσκούς εκείνη τη νύχτα και αυτά τα «καλά νέα» είναι και για τον καθένα από μας σήμερα. Η καρδιά μας εκζητά τον Κύριο Ιησού, ο οποίος δεν είναι πλέον ο «μικρός Χριστούλης» της φάτνης, αλλά είναι ο αναστημένος και ένδοξος Κύριος των δυνάμεων, είναι ο Κύριος των κυρίων, είναι ο Κύριος του ουρανού και της Γης. Ο ίδιος είπε ότι ***«Σε Μένα δόθηκε ΟΛΗ Η ΕΞΟΥΣΙΑ στον ουρανό και στη Γη»*** (Ματθαίος ΚΗ:18). Αυτός ο Κύριος της δόξας θέλει να γεννηθεί (εάν δεν έχει γεννηθεί ακόμα) και στη δική σου καρδιά και αυτό θα γίνει εάν εσύ με πίστη Του το ζητήσεις, τώρα. Τότε θα είναι τα αληθινά σου «Χριστούγεννα», **ο Ιησούς θα «γεννηθεί» μέσα σου**!!!.

Ο ίδιος ο Ιησούς διακήρυξε:

- **«Εγώ είμαι η ΟΔΟΣ, και η ΑΛΗΘΕΙΑ, και η ΖΩΗ, ουδείς έρχεται προς τον Πατέρα, ειμή δι' Εμού»** (Ιωάννης ΙΔ:6). Όλοι οι άλλοι δρόμοι (=θρησκείες, δόγματα, φιλοσοφίες, θεωρίες, κλπ) δεν οδηγούν στον ουρανό.
- **«Εγώ είμαι η ΘΥΡΑ, δι' Εμού εάν κάποιος εισέλθει, θέλει σωθεί»** (Ιωάννης Ι:9). Δεν υπάρχουν «πολλές» πόρτες ή «παραθυράκια» για να μπει κάποιος στον ουρανό, αλλά μόνο **μία** πόρτα, ο Ιησούς Χριστός ο Ναζωραίος.
- **«Εγώ στέκομαι στη θύρα και κτυπώ, εάν κάποιος ακούσει τη φωνή Μου και ανοίξει τη θύρα (**της καρδιάς του**) θα εισέλθω προς αυτόν και θα δειπνήσω με αυτόν και αυτός με ΜΕΝΑ»** (Αποκάλυψη Γ:21). Ο Ιησούς τώρα κτυπά την πόρτα της καρδιάς σου. Άνοιξέ Του και προσκάλεσέ Τον μέσα και θα δεις τη δόξα Του στη ζωή σου.
- **«Ελάτε σε ΜΕΝΑ όλοι οι κουρασμένοι και οι φορτωμένοι και Εγώ** (όχι κάποιος άλλος) **θα σας ξεκουράσω»** (Ματθαίος ΙΑ:28). Αυτός ξεκουράζει την πονεμένη ψυχή μας και δίνει ειρήνη και ανάπαυση.

Εάν θέλεις να σε βοηθήσουμε για να γεννηθεί ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ στην καρδιά σου, ή να προσευχηθούμε μαζί σου, γράψε μας στην παρακάτω διεύθυνση ή τηλεφώνησέ μας:

Για πληροφορίες – επικοινωνία:
© COPYRIGHT 12/2009 - ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ
οδός Κηφισίας 37 - Τ.Κ. 141 21 Ηράκλειο Αττικής
Τηλ.: 210 - 28 21 537 ❖ Κινητό: 694 – 49 21 318
E-MAIL: filadelfos02@hotmail.com ❖ YOUTUBE: FiladelfosTV
FACEBOOK: Alkiviadis Tzelepis ή Filadelfos

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ ΥΜΝΟΙ και ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

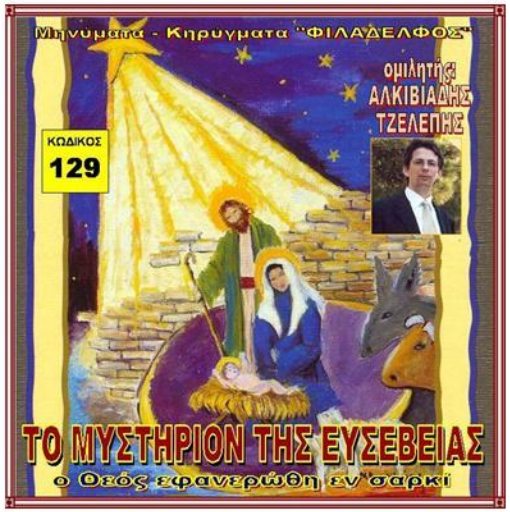

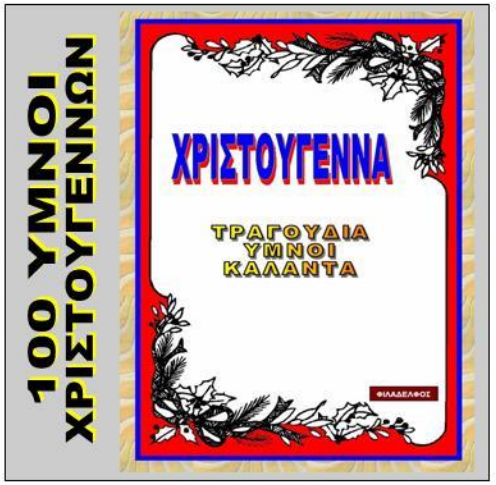

FILADELFOS collection

"Φ Ι Λ Α Δ Ε Λ Φ Ο Σ"
Ο ΙΗΣΟΥΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ και ΤΑ ΕΘΝΗ
Τηλ. κινητό: 694 - 49 21 318
E-MAIL: filadelfos02@hotmail.com
FACEBOOK: Alkiviadis Tzelepis ή Filadelfos

6 CD με ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ
1 CD ΥΜΝΟΙ-ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ
1 ΥΜΝΟΛΟΓΙΟ

ομιλητής:
ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ: «ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ»

Γεννήθηκε στο χωριό **Σελινούντας** (Κρόκοβα) του Αιγίου. Από μικρός αγαπούσε το Θεό και πήγαινε τακτικά στην εκκλησία και στο κατηχητικό σχολείο. Ο πατέρας του ήταν ψάλτης, αλλά τον έχασε όταν ήταν σε ηλικία εννέα (9) ετών και πέρασε δύσκολα παιδικά χρόνια, καθόσον η μητέρα του, χήρα με έξι (6) ανήλικα παιδιά, οικονομικά τα έβγαζε πολύ δύσκολα. Όταν ήταν σε ηλικία **14** ετών και βρισκόταν στη Β΄ τάξη Γυμνασίου, η Μητρόπολη Αιγιαλείας δώρισε στους μαθητές από μία Καινή Διαθήκη σε μετάφραση 4 καθηγητών Πανεπιστημίου (έκδοση «ΒΙΒΛΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ») και για πρώτη φορά διάβασε ολόκληρη την Καινή Διαθήκη και μάλιστα δύο φορές. Διάβαζε και έβλεπε πόσο απλά και όμορφα παρουσιάζονται οι αιώνιες αλήθειες του Λόγου του Θεού και πόσο απλό είναι ο κάθε άνθρωπος να έχει προσωπική σχέση με τον ίδιο τον Ιησού Χριστό. Στις απορίες που είχε, απαντήσεις δεν έπαιρνε από κανέναν. Όλοι του απαντούσαν συγκεχυμένα.

Χαρακτηριστικά, θυμάται την ανάλυση που τους έκανε ο καθηγητής της Θεολογίας για την προς Εβραίους επιστολή, σύμφωνα με την οποία καταργείται η **ειδική ιεροσύνη** της περιόδου της Παλαιάς Διαθήκης, καταργείται πλέον μεσιτικός ρόλος των ιερέων και θεσπίζεται η **γενική ιεροσύνη** όλων πιστών της περιόδου της Καινής Διαθήκης με μοναδικό αρχιερέα και μεσίτη τον ίδιο τον Ιησού Χριστό. Αυτό δεν μπορούσε να το καταλάβει. Ρωτούσε ιερωμένους και θεολόγους ***«γιατί στους πρώτους αποστολικούς χρόνους δεν υπήρχε ειδική τάξη ιερέων και γιατί σήμερα υπάρχει;»*** αλλά παντού υπήρχε άγνοια. Ρωτούσε **«**γιατί ο Ιησούς ήταν πάντοτε απλός, χωρίς χρυσαφικά και στολίδια επάνω Του και γιατί πήγαινε με ένα απλό γαϊδουράκι, ενώ οι σημερινοί θρησκευτικοί ηγέτες είναι γεμάτοι με πανάκριβα χρυσαφικά επάνω τους και χρησιμοποιούν πολυτελείς λιμουζίνες;**»** αλλά απάντηση καμιά. Σε σχετική ερώτηση που έκανε σε κάποιον Αρχιμανδρίτη από την Κρήτη, η απάντηση ήταν ότι «εμείς γενικά χρησιμοποιούμε λιμουζίνες παλαιού τύπου». Ρωτούσε για θέματα πίστης, σωτηρίας, δικαίωσης, κλπ, αλλά η απάντηση πολλές φορές ήταν στερεότυπη: ***«Πήγαινε στην εκκλησία, άναψε κανένα κεράκι, φίλησε το χέρι του παπά για ευλογία…και λοιπά, και λοιπά».*** Εκείνο που πολύ τον στενοχωρούσε ήταν, όταν του έλεγαν ***«Πίστευε και μη ερεύνα».***

Μετά από όλα αυτά και ενώ βρισκόταν στην Στ΄ τάξη του Γυμνασίου (το Γυμνάσιο ήταν εξατάξιο), πήρε την απόφαση να μην ξαναπάει στο κατηχητικό, αφού λύση στις απορίες του δεν είχε και αποφάσισε να ερευνήσει μόνος του για να βρει την ΑΛΗΘΕΙΑ, αφού οι άνθρωποι μη έχοντες οι ίδιοι την «αλήθεια», δεν μπορούσαν να τον οδηγήσουν σ' αυτήν. Είχε μέσα του την έντονη επιθυμία να έχει μια ζωντανή και προσωπική σχέση με τον Ιησού, αλλά ο Διάβολος, τον παρέσυρε και ασχολήθηκε με άλλα πράγματα, που δεν μπορούσαν να γεμίσουν το κενό της καρδιάς του.

Το Σεπτέμβριο του **1975** έρχεται στην Αθήνα για να φοιτήσει στο Πολιτικό Τμήμα της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών (Δημόσιο Δίκαιο και Πολιτικών Επιστημών). Η επιθυμία στην καρδιά του για να γνωρίσει την αλήθεια συνέχιζε να καίει, αλλά ο εχθρός της ψυχής, του παρουσίασε άλλα ενδιαφέροντα, όπως πολιτική, διασκέδαση, κλπ, τα οποία όχι μόνο δεν μπορούσαν να γεμίσουν το κενό της καρδιάς του, αλλά αυτό συνέχεια μεγάλωνε. Για ένα χρόνο ασχολήθηκε ιδιαίτερα με την πολιτική, έχοντας ενταχθεί σε κάποιο πολιτικό φορέα. Όταν πήγαινε σε διάφορες πολιτικές συγκεντρώσεις, φώναζε, χειροκροτούσε και γενικά εκδηλωνόταν έντονα, έδειχνε πως αυτό τον γέμιζε, αλλά όταν επέστρεφε στο σπίτι, μέσα στο πνεύμα του υπήρχε μια ανεξήγητη θλίψη και μια μεγάλη απογοήτευση, με αποτέλεσμα να αναρωτιέται «Εάν πράγματι αυτός ήταν ο σκοπός της ζωής του; Και εάν αυτός είναι, τότε γιατί δεν τον ευχαριστεί τίποτα;». Στην κραυγή αυτή της καρδιάς του, ο ουρανός δεν έμεινε ασυγκίνητος, γιατί ο Ιησούς αποκαλύπτεται σε κάθε ειλικρινή καρδιά που Τον εκζητεί με απλότητα.

Το έτος **1976** και ενώ βρισκόταν στο Β΄ έτος των σπουδών του, εργαζόταν σε μια ιδιωτική επιχείρηση στην περιοχή Μεταμόρφωση Αττικής. Εκεί εργαζόταν και ένας νεαρός άνδρας, ονόματι Νίκος, που αγαπούσε το Θεό και η συμπεριφορά του και ο τρόπος του διέφερε όλων των άλλων. Κάποια ημέρα είχε μαζί του ένα άρθρο από μια ημερήσια εφημερίδα, που αναφερόταν στον Αντίχριστο. Το πήρε, το διάβασε και ένιωσε τη μεγαλύτερη έκπληξη στη ζωή του. Δεν μπορούσε να καταλάβει πως, ενώ είχε διαβάσει πολλά χριστιανικά βιβλία, είχε διαβάσει την Καινή Διαθήκη και επί χρόνια πήγαινε στο κατηχητικό σχολείο, δεν γνώριζε τίποτα για τον «άνθρωπο της αμαρτίας», τον Αντίχριστο και τώρα μια πολιτική εφημερίδα να ασχολείται με το θέμα αυτό. Αυτό ήταν το κίνητρο για να αρχίσει να μελετά τη Βίβλο με ζήλο. **Όλα τα άλλα ενδιαφέροντά του παραμερίστηκαν.**

Μελετώντας συστηματικά για ένα εξάμηνο το Λόγο του Θεού άρχισαν τα πνευματικά του μάτια να ανοίγουν και να κατανοεί πράγματα για τα οποία πριν είχε απορίες και ερωτηματικά. Η ζωή του άρχισε να αποκτά νόημα και σκοπό. Κατάλαβε πλέον, **γιατί** υπάρχει, **γιατί** ο Ιησούς σταυρώθηκε, **γιατί** ο κόσμος βρίσκεται μακριά από το Θεό, **τι** πρέπει να πιστεύει και να ακολουθεί, **πώς** να σωθεί από τις αμαρτίες του και **τι** ήθελε από αυτόν ο Ιησούς. Γνώριζε πολλά ΓΙΑ τον Ιησού Χριστό, αλλά ακόμα του έλειπε το πιο σημαντικό, δεν είχε γνωρίσει προσωπικά ΤΟΝ ΙΔΙΟ τον Ιησού. Ήξερε με το νου ποια είναι η αλήθεια, αλλά με την καρδιά δεν είχε γνωρίσει Αυτόν που είναι **η** Αλήθεια. Αυτό συνέβηκε τον **Απρίλιο του 1977**, κάποιο πρωϊνό που δεν εργαζόταν και ήταν μόνος σπίτι. Καθώς μελετούσε το Λόγο του Θεού, ένιωσε την επιθυμία να αφιερώσει τη ζωή του στον Ιησού και να αναλάβει Αυτός το τιμόνι της ζωής του. Γονάτισε και με απλά λόγια ζήτησε από τον Κύριο Ιησού να έρθει το Πνεύμα Του να κατοικήσει μέσα στην καρδιά του και να αναλάβει Αυτός τη ζωή του. Τότε, έγινε μάρτυρας μιας θαυμαστής εμπειρίας, κάτι σαν ουράνιο φως τον γέμισε και η ζωή του σε δευτερόλεπτα άλλαξε ριζικά. Μια νέα πνευματική γέννηση

έγινε εκείνη τη στιγμή, αναγεννήθηκε από το άγιο Πνεύμα του Θεού. ΠΡΙΝ ήταν ένας **χαμένος αμαρτωλός** με προορισμό την αιώνια καταδίκη, ΤΩΡΑ ήταν ένας **σωσμένος αμαρτωλός** με ουράνια κληρονομιά.

Μετά από αυτό το γεγονός που ήταν ορόσημο στη ζωή του, ενώθηκε με μια χριστιανική συνάθροιση για να λατρεύει τον Κύριο Ιησού μαζί με άλλους πνευματικούς αδελφούς, που είχαν και αυτοί την εμπειρία της αναγέννησης, εκπληρώνοντας έτσι το Λόγο Του, που μας προτρέπει ***«Να μην αφήνουμε να συνερχόμαστε όλοι μαζί, καθώς είναι συνήθεια σε μερικούς»*** (βλ. Εβραίους 10:25). Καθώς προχωρούσε στον πνευματικό δρόμο και αυξανόταν στην πίστη, εκζητούσε όλο και περισσότερο να του αποκαλύπτεται ο Λόγος του Θεού και να έχει μεγαλύτερη επίγνωση του προσώπου του Ιησού. Παρατήρησε ότι στη συντροφιά των πιστών που βρισκόταν, μερικές διδασκαλίες της Αγίας Γραφής δεν θίγονταν. Το **1978** ένιωσε μεγάλη χαρά μέσα στο πνεύμα του, καθώς έμαθε ότι υπάρχουν πιστοί, που είχαν στη ζωή τους, εκτός της εμπειρίας της αναγέννησης και **την εμπειρία της Πεντηκοστής,** όπως αυτή αναφέρεται στο βιβλίο των Πράξεων των Αποστόλων (βλ. κεφ.2^{ο}) και κήρυτταν **θεία θεραπεία** από τις αρρώστιες, καθόσον τις αλήθειες αυτές τις διάβαζε μέσα στο Λόγο του Θεού και τις πίστευε από την αρχή της πίστης του. Έκτοτε ζητούσε ευκαιρία να βρεθεί με τους αδελφούς αυτούς, γεγονός που συνέβηκε για πρώτη φορά σε κάποια χριστιανική εκδήλωση το έτος **1979**, κατά την ημέρα της Πεντηκοστής.

Καθοριστικός παράγοντας για την παραπέρα χριστιανική του πορεία ήταν το γεγονός της θαυμαστής αποκάλυψης που του έκανε ο Κύριος Ιησούς για το **«ποιος είναι»** και να ακολουθεί την ***«πρώτη ΠΑΣΩΝ των εντολών»***, η οποία είναι ***«Άκουε Ισραήλ. Κύριος ο Θεός ημών είναι "ΕΙΣ" Κύριος»*** (βλ.Μάρκος ΙΒ/12:28-31). Γνώρισε ότι η εκκλησία Ιησού Χριστού είναι ο πνευματικός Ισραήλ και λατρεύει τον ΕΝΑ Θεό που υπάρχει, *τον **Πατέρα,*** μέσα στο πρόσωπο *του **Υιού Του,*** του Ιησού, στον οποίο κατοικεί όλο το πλήρωμα *του **αγίου Πνεύματος*** του Πατέρα σωματικά. Καθοριστικό ρόλο σε αυτό, είχε και ένας χρισμένος εργάτης του Ευαγγελίου, νεαρός τότε, που τον οδήγησε σε θαυμαστές αποκαλύψεις του Λόγου του Θεού, γεγονός που άλλαξε όλη του την πνευματική πορεία.

Το **1980** κατατάχθηκε στην Πολεμική Αεροπορία, όπου εκπλήρωσε τις στρατιωτικές υποχρεώσεις του, υπηρετώντας το μεγαλύτερο μέρος της θητείας του στη Λήμνο. Ένα μήνα μετά την απόλυσή του από το στρατό, νυμφεύεται και από τον Νοέμβριο του **1982**, αρχίζει μαζί με τη σύζυγό του να εργάζεται για τον Κύριο Ιησού στη χριστιανική συνάθροιση που είχε πάει όταν ο Κύριος τον αναγέννησε με το Πνεύμα Του. Ο Κύριος τον ευλογεί και στον τομέα της εργασίας του, όπου με θαυμαστό τρόπο ανοίγει το δρόμο και το Μάρτιο του **1984** διορίζεται στο δημόσιο. Το Σεπτέμβριο του **1986**, φεύγει από τη χριστιανική ομάδα στην οποία ήταν, χωρίς όμως, για ένα μικρό χρονικό διάστημα, να προσκολληθεί σε κάποια άλλη, γιατί ο Κύριος είχε κάτι θαυμαστό να κάνει στη ζωή του και έπρεπε να μάθει να στηρίζεται μόνο σ' Αυτόν και να Τον εμπιστεύεται πλήρως.

Τον επόμενο χρόνο, στις **9 Νοεμβρίου 1987**, ημέρα Δευτέρα, ο Κύριος Ιησούς τον βαπτίζει με το Πνεύμα Του. Όπως ο ίδιος ομολογεί στη σύντομη βιογραφία του, ήταν γι' αυτόν μια συγκλονιστική εμπειρία. Καθώς προσευχόταν μαζί με άλλους πιστούς και δόξαζε τον Κύριο Ιησού, Αυτός τον γέμισε με το Πνεύμα Του, όπως ακριβώς γεμίζει ένα δοχείο με νερό και ταυτόχρονα ένας χείμαρρος δοξολογίας έβγαινε από μέσα του σε ξένες γλώσσες, όπως συνέβηκε για πρώτη φορά στους αποστόλους την ημέρα της Πεντηκοστής και όπως συνέβηκε και συμβαίνει σε εκατομμύρια πιστούς σε όλους τους αιώνες και σ' ολόκληρο τον κόσμο.

Με την **«αναγέννησή»** του το Πνεύμα του Θεού καθάρισε τη ζωή του από κάθε αμαρτία, γιατί ο Ιησούς επάνω στο σταυρό του Γολγοθά πλήρωσε τις δικές του αμαρτίες και τις δικές του αρρώστιες, πέθανε ο Ιησούς αντί γι' αυτόν. Με το **«βάπτισμα του αγίου Πνεύματος»** ο Κύριος κατοίκησε μόνιμα μέσα του και το σώμα του έγινε ο ζωντανός ναός του αγίου Πνεύματος του Θεού (βλ. Α΄ Κορινθίους **ς**΄:19 /Β΄ Κορινθίους **ς**΄:16 /κλπ). Η πνευματική του πορεία και γενικά η ζωή του πήρε από το τότε νέα πορεία. Μετά από ενάμισι χρόνο (Ιανουάριος **1989**) βαπτίζεται με το άγιο Πνεύμα και η σύζυγός του. Η υπηρεσία τους μέσα στον αγρό του Κυρίου, η οποία πέρασε από πολλά στάδια δοκιμασιών, θλίψεων και αγώνων, παίρνει νέα μορφή.

Ήδη από το **1986** είχε αρχίσει να γράφει βιβλία πνευματικού περιεχομένου, τα οποία έγιναν η αιτία να δημιουργούνται διάφορες πνευματικές εστίες πανελλήνια και ο Κύριος να τον χρησιμοποιεί πιο θετικά για τη διάδοση του μηνύματος του ευαγγελίου Του. Το συγγραφικό έργο το είχε ξεκινήσει από ηλικίας **19** ετών περίπου, όπου είχε κάνει μικρές μελέτες και είχε συγγράψει διάφορα άρθρα και δοκίμια, καθώς και δύο κοινωνικά διηγήματα. Αργότερα, όταν έδωσε την καρδιά του στον Ιησού, αφιέρωσε το χάρισμά του αυτό στην υπηρεσία Του. Έχει συγγράψει μεγάλο αριθμό βιβλίων με ποικίλη ύλη, κατά βάση πνευματικού περιεχομένου (ερμηνευτικά, απολογητικά, εσχατολογικά, κλπ). Στη διακονία του έχει δώσει την (άτυπη) επωνυμία **«ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ»**, γιατί πιστεύει ότι μόνο με ειλικρινή αγάπη και φιλαδέλφεια μπορεί κάποιος να υπηρετήσει τον πλησίον του, μια γνήσια φιλαδέλφεια που να έχει την καρδιά της αγάπης του Ιησού Χριστού.

Εκτός από τη συγγραφική του δραστηριότητα, είναι και ένας κήρυκας του Λόγου του Θεού, με αποτέλεσμα πολλοί άνθρωποι να έχουν ευλογηθεί από τη διακονία του, καθώς εκζητούν τον Ιησού Χριστό στη ζωή τους και στρέφονται με δίψα στον άγιο Λόγο Του, ο οποίος (όπως ιδιαίτερα τονίζει) αποτελεί ύψιστη τιμή για τη Χώρα μας, καθόσον η Καινή Διαθήκη έχει γραφτεί απευθείας στην Ελληνική γλώσσα, ένα προνόμιο μοναδικό για μας, που ο Θεός δεν το έδωσε σε κανένα άλλο έθνος. Είναι πνευματική μας και πολιτιστική μας κληρονομιά, μια παρακαταθήκη ευλογημένη.

Για περισσότερες λεπτομέρειες μπορεί ο κάθε ενδιαφερόμενος να διαβάσει το βιβλίο με τίτλο **«ΠΩΣ ΓΝΩΡΙΣΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ»** (Κωδικός Νο **11**)